

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

যীচু কোন? — ষ্ট্ৰং সংখ্যাসহ এক KJV বাইবেল অধ্যয়ন

যীচু কোন · আদিপুস্তকৰ পৰা প্ৰকাশিত বাক্যলৈকে বাইবেলৰ মাজেৰে এক ভ্ৰমণ

মৌলিক বাইবেলীয় মতবাদ — যীচু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাস্তা

খোলা বাক্য

যীচুৰ জন্মৰ সাতশ বছৰ আগতে, এজন ভাববাদীয়ে এই শিশুক কি বুলি কোৱা হ'ব সেয়া লিখি থৈছিল। এইটো এনে এটা নাম নহয় যিটো আপুনি এজন মানুহক দিব পাৰে। এই অধ্যয়নটো পঢ়িবলৈ আপুনি একো বিশ্বাস কৰিব লগীয়া নাই। আপুনি কেৱল চাবলৈ ইচ্ছুক হ'লেই হ'ল। জীৱিত প্ৰায় সকলো মানুহেই যীচুৰ নাম শুনিছে। কিন্তু ইয়াতকৈ বহুত কম মানুহে বাইবেলে নিজেই তেওঁৰ বিষয়ে কি কৈছে সেয়া পঢ়ি নিজে বিবেচনা কৰিছে। আপুনি আজি কি বিশ্বাস কৰে, আৰু আপোনাক কি শিকোৱা হৈছিল, সেয়া আমাৰ বাবে কোনো প্ৰভেদ নানে। আপুনি মূল উৎসৰ পৰা যীচুৰ বিষয়ে আপোনাৰ বুজাবুজি বৃদ্ধি কৰিবলৈ ইয়াত থকাত আমি সুখী। প্ৰতিটো পদ সম্পূৰ্ণৰূপে ছপা কৰা হৈছে, যাতে আপুনি সম্পূৰ্ণ বাক্যটো দেখা পায়, তাৰ এটা অংশ নহয়। বাইবেলে যত পোনপটীয়াকৈ কিবা এটা কথা কয়, এই অধ্যয়নে সেয়া কয়। যত পদবোৰ কাষে কাষে ৰাখি এটা সিদ্ধান্তলৈ অহা হয়, এই অধ্যয়নে সেয়াও কয়। ইয়াত একোৱেই কোনো এজন ব্যক্তিৰ কথাৰ ওপৰতহে নিৰ্ভৰ নকৰে। এতিয়া ভাববাদীয়ে কি লিখিছিল সেয়া পঢ়ক।

খোলা নোঙৰ

যিচয় 9:6 কাৰণ আমালৈ এটি লৰা জন্মিল, আমালৈ এটি পুত্ৰ দান কৰা হ'ল; আৰু তেওঁৰ কান্ধত শাসন ভাৰ অৰ্পিত হ'ব, আৰু তেওঁ আশ্চৰ্য পৰামৰ্শদাতা, পৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ, অন্তকালস্থায়ী পিতৃ, আৰু শান্তিৰাজ নামে প্ৰখ্যাত হ'ব।

এটি সন্তান জন্ম হ'ল + এটি পুত্ৰ প্ৰদান কৰা হ'ল → তেওঁৰ নাম মহাপৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ বুলি কোৱা হ'ব।

যীচুৰ জন্মৰ সাতশ বছৰ পূৰ্বে, এজন ভাববাদীয়ে লিখিছিল যে এই সন্তানক পৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ বুলি কোৱা হ'ব। শিশু যীচু এখন পশুৰ আহাৰ খোৱা টাৱনিত শুই আছিল। পদটো লাহে লাহে পঢ়ক। এই পদবোৰে এই অধ্যয়নৰ সম্পূৰ্ণ বাৰ্তা প্ৰকাশ কৰে।

A. "আহক আমি" কোৱা ঈশ্বৰ — এক ঈশ্বৰ, কিন্তু কথা কোৱা এজনৰ অধিক সত্তা

A1. আদিপুস্তক 1:26 তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, "আমি নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে আমাৰ সাদৃশ্যেৰে মানুহ নিৰ্মাণ কৰোঁহক; তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ মাছ, আকাশৰ চৰাই, ঘৰচীয়া পশু, সমুদায় পৃথিৱী আৰু পৃথিৱীত বগাই ফুৰা প্ৰাণীৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাওঁক।" (27) তেতিয়া ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰে মানুহ সৃষ্টি কৰিলে; ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰেই মানুহ সৃষ্টি কৰিলে; তেওঁ তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি সৃষ্টি কৰিলে।

আহাঁ, আমি আমাৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে, আমাৰ আকৃতিৰ দৰে মানুহ সৃষ্টি কৰোঁ → এইদৰে ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰে মানুহক সৃষ্টি কৰিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: আদিপুস্তক ১:২৬ আৰু আদিপুস্তক ১:২৭ একেলগে পঢ়ক। এই দুটা পদৰ মাজৰ পাৰ্থক্যক মৃদু নকৰিব। আদিপুস্তক ১:২৬ এ "আমি" আৰু "আমাৰ" বুলি কয়। আদিপুস্তক ১:২৭ এ "নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিত" আৰু "ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰিলে" বুলি কয়, দুয়োটাই একবচন। বাইবেলে কোনো ক্ষমা-প্ৰাৰ্থনা নকৰাকৈ দুয়োটা পদ পাছে পাছে উল্লেখ কৰে। বাইবেলে কেৱল দুয়োটা কথা কয়।)

A2. আদিপুস্তক 3:22 তাৰ পাছত ঈশ্বৰ যিহোৱাই ক’লে, “চোৱা, ভাল বেয়া জ্ঞান পাই মানুহ আমাৰ এজনৰ নিচিনা হৈ গৈছে। সেয়ে এতিয়া আমি মানুহক এই অনুমতি দিব নালাগে যেন তেওঁ হাত আগবঢ়াই জীৱন বৃক্ষৰ ফল পাৰি খাই সদাকাললৈকে জীৱিত হৈ থাকে।”

মানুহজন ভাল বেয়া জনাত আমাৰ এজনৰ নিচিনা হ’ল।

A3. আদিপুস্তক 11:7 গতিকে, আহাঁ, আমি নামি গৈ তেওঁলোকৰ ভাষাত বিভ্রান্তিৰ সৃষ্টি কৰোঁ যাতে তেওঁলোকে এজনে আন জনৰ কথা বুজিব নোৱাৰে।”

আহা, আমি নামি গৈ তেওঁলোকৰ ভাষা এলেমেলা কৰোঁ।

A4. যিচয়া 6:8 মই প্ৰভুৰ মতে কোৱা শুনিলো, “মই কাক পঠিয়াম, আমাৰ কাৰণে কোন যাব?” তেতিয়া মই ক’লো, “মই ইয়াত আছোঁ, মোক পঠাওক।”

আমাৰ কাৰণে কোন যাব + তেতিয়া মই ক’লো?

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যিচয়া ৬:৮ পদটো ভালদৰে চাওক। সেই এক পদতেই একবচন আৰু বহুবচন দুয়োটা ৰূপ একেলগে আছে: “মই কাক পঠিয়াম” আৰু “আমাৰ কাৰণে কোন যাব।” একেজন কথাকেই একবচন ৰূপ আৰু বহুবচন ৰূপ একেলগে ব্যৱহাৰ কৰিছে। এইটো লেখাৰ ভুল নহয়, আৰু এইটো ঈশ্বৰে নিজকে একমাত্ৰ বুলি বৰ্ণনা কৰিবৰ বাবে বহুবচন শব্দ ব্যৱহাৰ কৰা নহয়। এই একেই ধৰণটো বাইবেলৰ বহু বেলেগ বেলেগ কিতাপত, বহু শতিকা ধৰি বাৰে বাৰে ঘটিছে।)

A5. দ্বিতীয় বিৱৰণ 6:4 হে ইস্ৰায়েলীয়াসকল, শুনক আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা এজনেই; [H259 echad ■]

হে ইস্ৰায়েলীয়াসকল, শুনক আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা এজনেই।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তাধাৰা: দ্বিতীয় বিৱৰণ ৬:৪ পদটোৱে সমগ্ৰ অধ্যয়নটো নিয়ন্ত্ৰণ কৰে। ঈশ্বৰ এজনেই আছে, আৰু এজনেই মাত্ৰ: দুজন নহয়, তিনিজন নহয়, বহুতো নহয়। এই অধ্যয়নত থকা যিকোনো পদ যিয়ে দ্বিতীয় ঈশ্বৰক সূচায়, সেয়া ভুলকৈ পঢ়া হৈছে, আৰু দ্বিতীয় বিৱৰণ ৬:৪ তাৰ পৰীক্ষা। এই পদত “এক” শব্দটোৰ বাবে ব্যবহৃত হিব্ৰু শব্দটো মন কৰক। শব্দটো হৈছে ইছাদ (echad)। এইটোৱেই সেই একেটা শব্দ যিটো সন্ধিয়া আৰু ৰাতিপুৱাকে এক দিন বুলি কোয়াৰ সময়ত ব্যবহাৰ হয়, যদিও এদিনৰ দুটা ভাগ আছে, আৰু এজন মানুহ আৰু তাৰ পত্নীক এক মাংস বুলি কোয়াৰ সময়তো ব্যবহাৰ হয়, যদিও তেওঁলোক দুজন লোক। বাইবেলে “এক”ৰ বাবে এনে এটা শব্দ বাছি লৈছিল যিয়ে তাৰ ভিতৰত এজনতকৈ অধিক ব্যক্তিৰ স্থান দিয়ে। ইয়াৰ পাছত আদিপুস্তক ১:২৬ পদত ঈশ্বৰে “আমি...কৰোঁ” বুলি কোয়া কথা লিপিবদ্ধ কৰা হৈছে।)

A6. যিচয়া 45:5 ময়েই যিহোৱা, সেইসহানত আন কোনো নাই; মোৰ বাহিৰে কোনো ঈশ্বৰ নাই।

মই যিহোৱা + আৰু আন কোনো নাই + মোৰ বাহিৰে আন ঈশ্বৰ নাই।

(মোৰ ব্যক্তিগত ভাবনা: যিচয়া ৪৫:৫ পদত এই সত্যৰ আনটো ফালৰ কথা কৈছে, আৰু এই অধ্যয়নত সেইটো এৰাই থকা নহব। ঈশ্বৰে স্পষ্টভাৱে কৈছে যে তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই। এই পৃষ্ঠাসমূহৰ বাকী অংশত যি পোৱা যাব, সেয়ে কেতিয়াও দ্বিতীয় ঈশ্বৰ যোগ কৰিব নোৱাৰে। বাস্তৱতে তাত যি পোৱা যাব, সেয়া দ্বিতীয় ঈশ্বৰতকৈও বহুত আদ্ৰুত আৰু উত্তম: এজন ঈশ্বৰেই মানুহৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰি থকা।)

B. যিজনক যিহোৱাৰ দূত বুলি কোৱা হয় — যিজনক ঈশ্বৰ বুলিও কোৱা হয়

হিব্ৰু শব্দ যাক “স্বৰ্গদূত” বুলি অনুবাদ কৰা হৈছে সেয়া মালাক (H4397)। মালাকৰ অৰ্থ হৈছে প্ৰেৰিত হোৱা এজন। মালাকে প্ৰেৰিত হোৱা ব্যক্তিজনৰ কামটো নামকৰণ কৰে, সেই ব্যক্তিজনৰ প্ৰকৃতি নহয়। তলৰ বিৱৰণসমূহত এই নিৰ্দিষ্ট প্ৰেৰিত ব্যক্তিজনৰ সৈতে বাইবেলে কি কৰে তালৈ লক্ষ্য কৰক।

B1. অৰণ্যত হাগাৰ — তাই তাক নাম দিয়ে

আদিপুস্তক 16:7 পাছত মৰুপ্ৰান্তৰৰ মাজত এটা জলৰ ভূমুকৰ কাষত যিহোৱাৰ দূতে হাগাৰক দেখা পালে। এই ভূমুকতো চুৰলৈ যোৱাৰ পথত আছিল। [H4397 malak ■] (৪) যিহোৱাৰ দূতে ক’লে, “হেৰা চাৰীৰ দাসী হাগাৰ, তুমি ক’ৰ পৰা আহিছা আৰু ক’লৈ গৈ আছা?” তাই ক’লে, “মই মোৰ গৰাকীয়েণী চাৰীৰ ওচৰৰ পৰা পলাই আহিছোঁ।” (৯) তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে ক’লে, “তুমি তোমাৰ গৰাকীয়েণীৰ ওচৰলৈ উলটি যোৱা আৰু তেওঁৰ অধীনত থাকি বাধ্য হোৱা।” (১০) যিহোৱাৰ দূতে পুনৰ তাইক ক’লে, “মই তোমাৰ বংশৰ লোকৰ সংখ্যা ইমান বৃদ্ধি কৰিম যে তেওঁলোকৰ সংখ্যা গণিবই নোৱাৰা হ’ব।”

যিহোৱাৰ দূতে ক’লে, মই তোমাৰ বংশ অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি কৰিম।

আদিপুস্তক 16:13 এই কথা শুনি হাগাৰে তেওঁৰ সৈতে কথা কোৱা যিহোৱাক এই নাম দিলে, আল-ৰোৱী কিয়নো তাই ক’লে, “মই তেনেহলে সঁচাকৈয়ে যি জনাই মোক চাই আছে, সেইজনা যিহোৱাক দেখিলোঁ নেকি!”

এই কথা শুনি হাগাৰে তেওঁৰ সৈতে কথা কোৱা যিহোৱাক এই নাম দিলে, আল-ৰোৱী কিয়নো তাই ক’লে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: আদিপুস্তক ১৬ অধ্যায়ত থকা দুটা কথাই পাঠকক ৰখাব লাগে। প্ৰথমতে, “যিহোৱাৰ দূত” বুলি কোৱা জনে কয় “মই তোমাৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিম।” তেওঁ নকয় “যিহোৱাই তোমাৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিব।” তেওঁ বৃদ্ধি কৰোঁতা জন হিচাপেই কথা কয়। দ্বিতীয়তে, বাইবেলৰ পাঠটোৱেই, হাগাৰৰ মতামত নহয়, এই যিহোৱাৰ দূতক “তেওঁলৈ কথা কোৱা যিহোৱা” বুলি কয়। হাগাৰে এই একেজন ব্যক্তিকেই “তুমি ঈশ্বৰ” বুলি কয়। আদিপুস্তক পুস্তকৰ কথকজনেও হাগাৰৰ সৈতে একমত।)

B2. ইচ্চাকৰ ওপৰত হাত — তেওঁ নিজৰ নামত শপত খায়

আদিপুস্তক 22:11 তেনে সময়তে আকাশৰ পৰা যিহোৱাৰ দূতে তেওঁক মাতি ক’লে, “অব্ৰাহাম, অব্ৰাহাম!” তেওঁ ক’লে, “এইয়া মই আছোঁ।” (12) দূতে ক’লে, “তুমি ল’ৰাটোৰ গাত হাত নিদিবা আৰু তাৰ একো হানি নকৰিবা; কিয়নো তুমি যে ঈশ্বৰৰ ভয়কাৰী লোক, সেই বিষয়ে মই এতিয়া জানিছোঁ; কাৰণ তুমি তোমাৰ একোটি পুত্ৰকো মোৰ বাবে বলি দিবলৈ অসম্মত নহলে।”

কাৰণ তুমি তোমাৰ একোটি পুত্ৰকো মোৰ বাবে বলি দিবলৈ অসম্মত নহলে।

আদিপুস্তক 22:15 পাছত ঈশ্বৰৰ দূতে আকাশৰ পৰা পুনৰ মাত লগালে। (16) তেওঁ ক’লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তুমি তোমাৰ পুত্ৰ, একোটি পুত্ৰকো মোৰ বাবে বলিদান দিবলৈ অসম্মত নহলে আৰু যিহেতু তুমি এই কাৰ্য কৰিলা, সেয়ে মই নিজ নামেৰে শপত খাই কৈছো যে (17) মই নিশ্চয় তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম; আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে আৰু সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ দৰে তোমাৰ বংশ অতিশয় ৰূপে বৃদ্ধি কৰিম; তোমাৰ বংশৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰৰ নগৰৰ দুৱাৰ জয় কৰিব। (18) তোমাৰ বংশৰ যোগেদিয়েই পৃথিৱীৰ সমুদায় জাতি আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ’ব; তুমি মোৰ কথা পালন কৰিলা বাবেই তেনে হ’ব।”

মই নিজৰ শপত খাইছোঁ, এইদৰে যিহোৱাই কৈছে → তোমাৰ বংশৰ দ্বাৰাই পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ’ব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: উৎপত্তি ২২:১১-১৮ পদত থকা দুটা বাক্যাংশ বিবেচনা কৰক। প্ৰথম বাক্যাংশটো হৈছে “তুমি তোমাৰ পুত্ৰক মোৰ পৰা বিৰত ৰখা নাই।” অব্ৰাহামে তেওঁৰ পুত্ৰক ঈশ্বৰক উৎসৰ্গা কৰি আছিল। এই বাক্যাংশত কথা কোৱা জনে কৈছে যে পুত্ৰক কথা কোৱা জনৰ পৰা বিৰত ৰখা হোৱা নাছিল। দ্বিতীয় বাক্যাংশটো হৈছে “যিহোৱাই কৈছে, মই নিজৰ নামত শপত খাইছোঁ।” প্ৰাচীন কালত, এজন লোকে নিজতকৈ শ্ৰেষ্ঠ কোনোবাৰ নামত শপত খাইছিল। কেৱল বাৰ্তা প্ৰদান কৰা এজন সৃষ্ট বাৰ্তাবাহকে নিজৰ নামত শপত নাথায়। এজন সৃষ্ট বাৰ্তাবাহকে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-নামেৰে শপতত স্বাক্ষৰ নকৰে। ইব্ৰী ৬:১৩ পদে ইয়াৰ কাৰণ দিছে। ইব্ৰী ৬:১৩ পদে কয় যে ঈশ্বৰে নিজৰ নামত শপত খালে। ইব্ৰী ৬:১৩ পদে কাৰণটো উল্লেখ কৰিছে: “কিয়নো তেওঁতকৈ শ্ৰেষ্ঠ কোনো নাই, যাৰ নামত শপত খাব পাৰে।”)

B3. যাকোবে এজন মানুহৰ সৈতে মল্লযুদ্ধ কৰে — আৰু ঠাইখনৰ নাম “ঈশ্বৰৰ মুখ” ৰাখে

আদিপুস্তক 32:24 তাতে যাকোব সেই ঠাইত অকলে থাকিল। তেতিয়া এজন পুৰুষে আহি ৰাতিপুৱা নোহোৱা পৰ্যন্ত তেওঁৰ সৈতে মল্লযুদ্ধ কৰিলে। (25) সেই পুৰুষে যেতিয়া দেখিলে যে তেওঁ যাকোবক পৰাজয় কৰিব পৰা নাই, তেতিয়া তেওঁ যাকোবৰ কৰঙনৰ জোৰাত আঘাত কৰিলে; তাতে তেওঁৰ কৰঙনৰ হাড়ৰ জোৰা লৰিল। (26) পুৰুষ জনে ক’লে, “ৰাতিপুৱা হৈ আহিছে, মোক এৰি দিয়া।” যাকোবে ক’লে, “আপুনি মোক আশীৰ্বাদ নকৰা পৰ্যন্ত মই আপোনাক এৰি নিদিওঁ।”

সেই ঠাইত এজন মানুহে তেওঁৰ সৈতে যুঁজিলে → তুমি মোক আশীৰ্বাদ নিদিলে মই তোমাক যাব নিদিওঁ।

আদিপুস্তক 32:28 পুৰুষজনে ক’লে, “তুমি ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি বিজয়ী হলা; সেয়ে তোমাক আৰু যাকোব নামেৰে মতা নহ’ব, কিন্তু ইশ্ৰায়েল বুলিহে মতা হ’ব।” (29) যাকোবে তেওঁক সুধিলে, “আপোনাৰ নামটোনে কি অনুগ্ৰহ কৰি মোক কওঁক।” তাতে তেওঁ ক’লে, “তুমি মোৰ নাম কিয় সুধিছা?” এই কথা কৈয়ে তেওঁ যাকোবক সেই ঠাইতে আশীৰ্বাদ কৰিলে। (30) তেতিয়া যাকোবে সেই ঠাইৰ নাম পনীয়েল ৰাখিলে। তেওঁ ক’লে, “মই ঈশ্বৰক সন্মুখা-সন্মুখিকৈ দেখা পালতো, মই জীয়াই আছোঁ।”

ৰাজকুমাৰৰূপে তুমি ঈশ্বৰৰ সৈতে শক্তি পালে → মই ঈশ্বৰক মুখা-মুখিভাৱে দেখিলোঁ, আৰু মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা পালে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: আদিপুস্তক ৩২ অধ্যায়ৰ পাঠখনে এই ব্যক্তিজনাক এজন মানুহ বুলি কয়। যাকোবৰ সৈতে যুঁজ কৰা এই মানুহজনে কয় যে যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে শক্তি আছে। যাকোবে সেই ঠাইখনৰ নাম “ঈশ্বৰৰ মুখ” ৰাখিছিল। যাকোবে কয় যে তাৰ জীৱন ৰক্ষা পাইছিল। যাকোবে এই মানুহজনৰ পৰা এটা নাম বিচাৰিছিল। যাকোবে কোনো নাম নাপালে, কেৱল এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত আকৌ প্ৰশ্ন পালে। নামৰ বিষয়ে এই অনুভৱিত প্ৰশ্নটো মনত ৰাখিব। একেই প্ৰশ্নটো বাইবেলৰ অন্য এক পুস্তকত, কেবল বছৰ পিছত আকৌ আহে।)

B4. জ্বলি থকা জোপোহা — মই আছোঁ নামৰ দূত

যাত্রাপুস্তক 3:2 সেই ঠাইত যিহোৱাৰ দূতে এজোপা জোপোহা গছৰ মাজত অগ্নি শিখাত তেওঁক দেখা দিলে। মোচিয়ে চাই দেখিলে যে, জোপোহাটোত জুই জ্বলি আছে, কিন্তু জোপোহাটো পুৰি যোৱা নাই। (3) তেতিয়া মোচিয়ে ক’লে, “মই এফলীয়া হৈ যাওঁ, আৰু এই আচৰিত বিষয়টো মই চাওঁ, কিয়নো এই জোপোহাটো পুৰি যোৱা নাই?” (4) যেতিয়া যিহোৱাই দেখিলে যে, তেওঁক চাবলৈ মোচি এফলীয়া হৈ গৈছে, তেতিয়া জোপোহাটোৰ মাজৰ পৰা ঈশ্বৰে তেওঁক মাতি ক’লে, “হে মোচি, হে মোচি।” তেওঁ ক’লে, “চাওঁক, মই ইয়াতে আছোঁ।” (5) যিহোৱাই ক’লে, “তুমি ওচৰ চাপি নাহিবা; তোমাৰ ভৰিৰ পৰা জোতা সোলোকাৱা, কিয়নো তুমি যি ঠাইত থিয় হৈ আছা, সেয়া পবিত্ৰ ভূমি।” (6) তেওঁ পুনৰ ক’লে, “মই তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ; অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ।” তেতিয়া মোচিয়ে নিজৰ মুখ ঢাকিলে, কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰক চাবলৈ ভয় কৰিলে।

যিহোৱাৰ দূতে অগ্নিশিখাৰ মাজত দেখা দিলে → ঈশ্বৰে জোপোহাৰ মাজৰ পৰা তেওঁক মাতিলে।

যাত্রাপুস্তক 3:14 ঈশ্বৰে মোচিক ক’লে, “মই যি জন হওঁ, সেই জনেই হওঁ।” ঈশ্বৰে পুনৰ ক’লে, “তুমি ইশ্ৰায়েলী লোকসকলক নিশ্চয়কৈ ক’বা যে, ‘মই যি জন হওঁ’ তেৱেঁই মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালে।”

মই যি আছোঁ, সেয়েই মই আছোঁ → মই আছোঁয়ে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যাত্রাপুস্তক ৩:২ পদত কৈছে যিহোৱাৰ দূত। তাৰ দুটা পদৰ পিছত, যাত্রাপুস্তক ৩:৪ পদত কৈছে যিহোৱা, আৰু ঈশ্বৰ। সেই একেটা জোপোহা, একেটা জুই, আৰু একেটা মাত দুয়োটা ঠাইতে দেখা যায়। বাইবেলে ইয়াক কেতিয়াও বিৰোধাভাস বুলি গণ্য কৰা নাই। এই একেটা মতেই তেতিয়া সেই নাম দিছিল, যিটো ইশ্ৰায়েলে চিৰকাললৈকে ব’লি ফুৰিব: মই যি আছোঁ, সেই আছোঁ।)

বেলেগ দৃশ্য, একেই দৃশ্যপট — জ্বলি থকা জোপোহা আৰু মন্দিৰৰ চোতালত থকা যীচু

যোহনে লিখা শুভবৰ্তা 8:56 আপোনালোকৰ ওপৰ-পুৰুষ অব্রাহামে মোৰ দিন দেখাৰ আশাত উল্লাসিত হৈছিল; তেওঁ সেইদিন দেখিলে আৰু আনন্দ কৰিলে।” (57) ইহুদী সকলে যীচুক ক’লে, “তোমাৰ বয়স এতিয়াও পঞ্চাশ বছৰ হোৱাই নাই আৰু তুমি অব্রাহামক দেখিলা নে?” (58) যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “সঁচাকৈয়ে মই আপোনালোকক কওঁ, অব্রাহামৰ জন্মৰ আগৰে পৰা মই আছোঁ।” (59) তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক মাৰিবৰ কাৰণে শিল তুলি ল’লে। কিন্তু যীচুৱে গোপনে মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গ’ল।

অব্রাহামৰ জন্মৰ আগেয়ে, মই আছোঁ → তাতে তেওঁলোকে তাক মাৰিবৰ কাৰণে শিল তুলি ল’লে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এই দুটা দৃশ্য কাষে কাষে থৈ পাৰ্থক্যটোৱে শিক্ষা দিবলৈ দিয়ক। জোপোহাৰ কাষত, জুইৰ পৰা অহা মাত এটাই কয় মই আছোঁ। মোজিয়ে জোপোহাৰ ওচৰত নিজৰ মুখ ঢাকে। মন্দিৰত, লোক সমূহৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা এজন মানুহে কয় মই আছোঁ। লোক সমূহে শিল লবলৈ ধৰে। যীচুৱে কি কৈছিল সেই বিষয়ে লোক সমূহ বিভ্রান্ত হোৱা নাছিল। লোক সমূহে যীচুৰ কথা একেবাৰে বুজিছিল। লোক সমূহে যীচুৰ বাক্যক শিল দলিওৱাৰ যোগ্য বুলি বিচাৰ কৰিছিল। লক্ষ্য কৰক যে যীচুৱে “অব্রাহাম হোৱাৰ আগতে, মই আছিলোঁ” বুলি কোৱা নাছিল। যীচুৱে কৈছিল মই আছোঁ।)

B5. মানোহ আৰু তেওঁৰ পত্নী — সেই আচৰিত নাম

বিচাৰকৰ্তাবিলাক 13:3 পাছত যিহোৱাৰ দূতে সেই মহিলাক দৰ্শন দি ক’লে, “চোৱা, তুমি বাঁজী আৰু সন্তান প্ৰসৱ কৰা নাই; তথাপি গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা।

পাছত যিহোৱাৰ দূতে সেই মহিলাক দৰ্শন দি ক’লে → তথাপি গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা।

বিচাৰকৰ্তাবিলাক 13:17 তেতিয়া মানোহে যিহোৱাৰ দূতক সুধিলে, “আপোনাৰ বাক্য সিদ্ধ হ’লে আমি আপোনাক মৰ্যদা কৰিবলৈ, আপোনাৰ নাম কি কওকচোন?” [H6383 piliy ■] (18) তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে ক’লে, “মোৰ নাম কেলেই সুধিছা? কিয়নো এই নাম অতি আশ্চৰ্য্যকৰ!”

মোৰ নাম কেলেই সুধিছা? কিয়নো এই নাম অতি আশ্চৰ্য্যকৰ?

বিচাৰকৰ্তাবিলাক 13:20 কিয়নো যেতিয়া অগ্নিশিখা যজ্ঞ-বেদিৰ পৰা আকাশৰ ফালে ওপৰলৈ উঠিল তেতিয়া মানোহ আৰু তেওঁৰ পত্নিয়ে দেখাতে যিহোৱাৰ দূত সেই যজ্ঞ-বেদিৰ শিখাত ওপৰলৈ উঠি গ’ল; তাতে তেওঁলোকে এই দৃশ্য দেখি দুজনৈ মাটিত উবুৰিহৈ প্ৰণাম কৰিলে। (21) তাৰ পাছত যিহোৱাৰ দূতে মানোহ আৰু তেওঁৰ পত্নিক পুনৰাই দৰ্শন নিদিলে। তেওঁ যে যিহোৱাৰ দূত, সেই বিষয়ে তেতিয়াহে মানোহে জানিলে। (22) পাছত মানোহে তেওঁৰ পত্নিক ক’লে, “আমি নিশ্চয়ে মৰিম; কিয়নো আমি ঈশ্বৰক দেখা পালোঁ।”

যিহোৱাৰ দূতে যজ্ঞবেদীৰ শিখাত উঠি গ’ল → আমি নিশ্চয় মৰিম, কিয়নো আমি ঈশ্বৰক দেখিলোঁ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: বিচাৰকৰ্তৃসকলৰ পুস্তক ১৩ অধ্যায়ত তিনিটা কথাই বিশেষভাৱে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰে। মানোহে ঠিক আদিপুস্তক ৩২ অধ্যায়ত যাকোবে কৰাৰ দৰেই নাম সোধে। মানোহক পুনৰ নামটো নিদিয়া হয়, এইবাৰ এটা কাৰণ কৈ। সেই কাৰণৰ বাবে দিয়া হিব্ৰু শব্দটো হৈছে piliy (H6383)। KJV এ piliy শব্দটোক “secret” বুলি অনুবাদ কৰিছে। Piliy ৰ অৰ্থ হৈছে জনাৰ বাবে অতি আচৰিত। Piliy শব্দটো pele (H6382) শব্দৰ একেটা মূলৰ পৰাই আহিছে, যিটো যিচয়া ৯:৬ পদত “Wonderful” বুলি অনুবাদ কৰা হৈছে, য’ত আমাৰ বাবে জন্ম হোৱা সন্তানৰ নাম দিয়া হৈছে। এই একেজন যিহোৱাৰ দূতেই তাৰ পিছত যজ্ঞবেদীৰ শিখাত ওপৰলৈ উঠি যায়। মানোহৰ নিজৰ সিদ্ধান্ত “আমি এজন দূত দেখিলোঁ” নহয়। মানোহৰ সিদ্ধান্ত হৈছে “আমি ঈশ্বৰক দেখিলোঁ।”)

বি৬. যিৰীহোৰ বাহিৰত থকা সেনাপতি — আৰাধনা কৰা হৈছিল, আৰু চেণ্ডেল খোলা

যিহোচুৱা 5:13 যিৰীহোৰ ওচৰত থকা সময়ত যিহোচুৱাই চকু তুলি চাই দেখিলে যে, তেওঁৰ সন্মুখত এজন পুৰুষ থিয় হৈ আছে আৰু সেই পুৰুষৰ হাতত আছে এখন ফাঁকৰ পৰা উলিওৱা তৰোৱাল; তেতিয়া যিহোচুৱাই তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ সুধিলে, “তুমি আমাৰ পক্ষৰ, নে আমাৰ শত্ৰুবোৰৰ পক্ষৰ?” [H8269 sar ■] (14) তেতিয়া তেওঁ ক’লে, “মই কোনো পক্ষৰে নহওঁ; মই যিহোৱাৰ সৈন্য-বাহিনীৰ সেনাপতি। এতিয়া মই আহিলোঁ।” তেতিয়া যিহোচুৱাই মাটিত মূৰ দোৱাই প্ৰণিপাত কৰি তেওঁক ক’লে, “মোৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ দাসক কি আজ্ঞা দিয়ে?” (15) যিহোৱাৰ সৈন্য-বাহিনীৰ সেনাপতিয়ে যিহোচুৱাক ক’লে, “তোমাৰ ভৰিৰ পৰা তোমাৰ জোতা সোলোকোৱা; কিয়নো তুমি যি ঠাইত থিয় হৈ আছা, সেই ঠাই পবিত্ৰ।” তেতিয়া যিহোচুৱাই সেইদৰেই কৰিলে।

যিহোচুৱাই মাটিত উবুৰি খাই পৰি প্ৰণিপাত কৰিলে → তোমাৰ ভৰিৰ পৰা পাদুকা সোলোকোৱা; কিয়নো তুমি থিয় হৈ থকা ঠাই পবিত্ৰ।

বেলেগ দৃষ্টিভঙ্গী, একেই দৃশ্য — দুজন মানুহক তেওঁলোকৰ জোতা সোলোকাবলৈ কোৱা হয়

যাত্ৰাপুস্তক 3:5 যিহোৱাই ক’লে, “তুমি ওচৰ চাপি নাহিবা; তোমাৰ ভৰিৰ পৰা জোতা সোলোকোৱা, কিয়নো তুমি যি ঠাইত থিয় হৈ আছা, সেয়া পবিত্ৰ ভূমি।”

তোমাৰ ভৰিৰ পৰা জোতা সোলোকোৱা, কিয়নো তুমি যি ঠাইত থিয় হৈ আছা, সেয়া পবিত্ৰ ভূমি।

(মোৰ ব্যক্তিগত বিচাৰ: একেই আজ্ঞা, প্ৰায় একেই শব্দৰে, শ শ বছৰৰ ব্যবধানত দুজন বিভিন্ন লোকক দিয়া হৈছিল তাক লক্ষ্য কৰক। জোপোহাৰ ওচৰত, আজ্ঞাটি সেই স্বৰৰ পৰা আহে যাক বাইবেলৰ পাঠত সদাপ্ৰভু আৰু ঈশ্বৰ বুলি কোৱা হৈছে। যিৰীহোৰ বাহিৰত, আজ্ঞাটি হাতত তৰোৱাল লৈ থিয় হৈ থকা এজন মানুহৰ পৰা আহে। যিহোশূয়ে মাটিত মুখ লৈ পৰি এই মানুহজনক আৰাধনা কৰে। সেই মানুহজনে আৰাধনা অস্বীকাৰ নকৰে। এইটোৰ লগত এজন সঁচা সৃষ্ট স্বৰ্গদূতে যেতিয়া কোনো মানুহে তাক আৰাধনা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে তেতিয়া কি কৰে তাক তুলনা কৰক। স্বৰ্গদূতে কয়, “মই তোমাৰ সহদাস” (প্ৰকাশিত বাক্য ১৯:১০), আৰু “ঈশ্বৰক আৰাধনা কৰ” (প্ৰকাশিত বাক্য ২২:৯)। যোহানে দুবাৰ এজন স্বৰ্গদূতক আৰাধনা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল, আৰু দুবাৰেই স্বৰ্গদূতে অস্বীকাৰ কৰিছিল। যিৰীহোৰ বাহিৰত যিহোশূয়ৰ আৰাধনা কোনেও অস্বীকাৰ কৰা নাছিল।)

B7. এতিয়া নতুন নিয়মে অতি স্পষ্টভাৱে কিবা এটা কথা কয়

যোহনে লিখা শুভবাস্তৱতা 1:18 ঈশ্বৰক কোনেও কেতিয়াও দেখা নাই; পিতৃৰ কোলাত থকা একমাত্ৰ পুত্ৰই তেওঁক প্ৰকাশ কৰিলে।

[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]

কোনো মানুহে কেতিয়াও ঈশ্বৰক দেখা নাই → একমাত্ৰ জন্ম পুত্ৰই তেওঁক প্ৰকাশ কৰিলে।

যোহনে লিখা শুভবাস্তৱতা 5:37 সেই পিতৃ, যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। আপোনালোকে তেওঁৰ মাত কোনো কালে শুনা নাই; তেওঁৰ আকৃতিও দেখা নাই।

আপোনালোকে তেওঁৰ মাত কোনো কালে শুনা নাই; তেওঁৰ আকৃতিও দেখা নাই।

1 তীমথিয় 6:16 যি জন একমাত্ৰ অধিকাৰী আৰু অগম্য দীপ্তি-নিবাসী। কোনো মানুহে কেতিয়াও তেওঁক দেখা নাই আৰু দেখা পাবও নোৱাৰে। তেওঁৰেই সমাদৰ আৰু অনন্ত পৰাক্ৰম হওক। আমেন।

যি পোহৰত মানুহে ওচৰ চাপিব নোৱাৰে তাতেই তেওঁ বাস কৰে → যাক কোনো মানুহে দেখা নাই, নাইবা দেখিব নোৱাৰে।

এতিয়া বাইবেলৰ দুই খণ্ডক পাশাপাশি ৰাখি দুয়োটা একেলগে পঢ়ক।

পুৰণি নিয়মে বাৰে বাৰে কয় যে, মানুহে এই ব্যক্তিক দেখিছিল, এই ব্যক্তিৰ সৈতে কথা পাতিছিল, এই ব্যক্তিৰ আগত ভোজন কৰিছিল, এই ব্যক্তিৰ সৈতে মল্লযুদ্ধ কৰিছিল, আৰু জীয়াই আছিল।

নতুন নিয়মে স্পষ্টভাৱে, আৰু তিনিবাৰ কৈছে যে কোনেও কেতিয়াও পিতৃ ঈশ্বৰক দেখা নাই, আৰু কোনেও পিতৃ ঈশ্বৰক দেখিব নোৱাৰে।

দুয়োটা কথনেই সত্য। তেন্তে পুৰণি নিয়মত মানুহে দেখা ব্যক্তিজন আৰু মানুহে দেখা নোপোৱা পিতৃ একেজন ব্যক্তি নহয়। যোহনে সেই দেখা ব্যক্তিজন কোন, সেই বিষয়ে কয়। তেওঁ কয় যে দেখা পোৱা ব্যক্তিজন হৈছে একমাত্ৰজাত পুত্ৰ, পিতৃৰ কোলাত থকা পুত্ৰ, আৰু এই পুত্ৰইয়ে পিতৃ ঈশ্বৰক ওলাই আনিছে, য'ত পিতৃ ঈশ্বৰক দেখা পাব পাৰি।

[পদসমূহ একেলগে জোড়া লগোৱা হৈছে — কোনো এটা পদেই এইটো একেলগে কৈছে নাই]

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এই ঠাইতে সাবধান আৰু সততাৰে থাকিব লাগে, কিয়নো ইয়াতেই কোনোবাই বাইবেলত যোগ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব পাৰে। যিটো পোনপটীয়াকৈ কোৱা হৈছে: পুৰণি নিয়মৰ শাস্ত্ৰটোৱেই এই পাঠোৱা ব্যক্তিজনক LORD আৰু ঈশ্বৰ বুলি কৈছে, আৰু যিসকল লোকে এই পাঠোৱা ব্যক্তিজনক সাক্ষাৎ কৰিছিল তেওঁলোকেও একেই কথা কৈছে। এই অংশটো কোনো সিদ্ধান্ত নহয়। এই অংশটো হৈছে বাক্যবোৰেই কি কৈছে। যিটো পদবোৰ জোড়া লগাই পোৱা যায়: এই বিশেষ দৃশ্যমান ব্যক্তিজন নিৰ্দিষ্টভাৱে পুত্ৰই। কোনো এক পদতেই কোৱা নাই "উৎপত্তি ১৬ অধ্যায়ৰ LORD ৰ দূতজন যীশুই।" এই সিদ্ধান্তটো যোহন ১:১৮, যোহন ৫:৩৭, আৰু ১ তীমথিয় ৬:১৬ পদবোৰক পুৰণি নিয়মৰ বিবৰণবোৰৰ লগত পাশে পাশে ৰাখি আৰু কোন দেখা গৈছিল বুলি সোধাৰ পাছতে পোৱা যায়। সেইবাবেই এই টেগটো তাত আছে, আৰু টেগটো তাতেই থাকিব।)

B8. আৰু যিহোৱা-স্বৰূপ দূতজন পুৰণি নিয়মৰ একেবাৰে শেষত পুনৰ দেখা দিয়ে

মলাখী 3:1 বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, মই মোৰ নিজ বাৰ্তাবাহকক পঠাম আৰু তেওঁ মোৰ আগেয়ে গৈ পথ যুগুত কৰিব; তাৰ পাছত যি প্ৰভুৰ কাৰণে তোমালোকে অপেক্ষা কৰিছা, তেওঁ হঠাতে নিজৰ মন্দিৰলৈ আহিব; নিয়মৰ সেই বাৰ্তাবাহক, যিজনাত তোমালোক আনন্দিত হোৱা, চোৱা, তেওঁ আহি আছে।” [H4397 malak ■]

মই মোৰ বাৰ্তাবাহকক পঠাম + তেওঁ মোৰ আগত পথ যুগুত কৰিব → প্ৰভুৱে হঠাৎ নিজ মন্দিৰলৈ আহিব, অৰ্থাৎ নিয়মৰ বাৰ্তাবাহক।

ভিন্ন দৃষ্টিকোণ, একেই দৃশ্য — প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া দূত, আৰু চিনাক্ত হোৱা দূত

মাৰ্কে লিখা শুভবাস্তৱতা 1:2 যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তকত যেনেকৈ লিখা আছে, ‘চোৱা, মই মোৰ বাৰ্তাবাহকক তোমাৰ আগত পঠিয়াইছোঁ, তেওঁ তোমাৰ বাট যুগুত কৰিব।’ (3) “মৰুপ্ৰান্তত এজনৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা গৈছে, ‘তোমালোকে প্ৰভুৰ পথ যুগুত কৰা, তেওঁৰ বাট পোন কৰা।’” (4) এইদৰে মৰুপ্ৰান্তত বাপ্তিস্ম কৰোঁতা আৰু পাপ মোচনৰ অৰ্থে মন-পালটনৰ বাপ্তিস্মৰ কথা ঘোষণা কৰোঁতা যোহন আছিল।

চাওক, মই মোৰ দূতক তোমাৰ আগেয়ে পাঠাইছোঁ → তোমালোকে প্ৰভুৰ পথ যুগুত কৰা।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: মলাখী ৩:১ পদত এটা পদতেই দুজন পাঠোৱা ব্যক্তিৰ কথা কোৱা হৈছে। এজন পাঠোৱা ব্যক্তি আগতেই গৈ বাট পৰিষ্কাৰ কৰে। আনজন পাঠোৱা ব্যক্তি “প্ৰভু” আৰু “নিয়মৰ দূত” বুলি কোৱা হৈছে। এই দ্বিতীয় পাঠোৱা ব্যক্তিয়েই প্ৰভুৰ নিজৰ মন্দিৰত আহি পোঁহোৱা জন। মাৰ্কে মাৰ্ক সুসমাচাৰ আৰম্ভ কৰোঁতে মলাখী ৩:১ ৰ সেই বাক্যকেই উদ্ধৃত কৰিছে। মাৰ্কে বাট পৰিষ্কাৰক জনক যোহন বুলি, মৰুপ্ৰান্তত থকা বুলি নাম দিছে। ইয়াৰ পিছত দ্বিতীয় পাঠোৱা ব্যক্তি সেই স্থানত মাৰ্কে নাম নিদিয়াকৈয়েই থাকে। পুৰণি নিয়মটি এজন দূতৰ বাট চাই থকা অবস্থাত সামৰণি পৰে, যি জন নিজেই প্ৰভু। নতুন নিয়মটি সেই একেজন দূতৰ প্ৰবেশৰে আৰম্ভ হয়।)

C. একমাত্ৰ পুত্ৰৰ ওপৰত থোয়া খৰি — পাহাৰত থিয় হৈ থকা আব্ৰাহাম আৰু ইজাক

C1. আদিপুস্তক 22:2 তেতিয়া ঈশ্বৰে ক’লে, “তুমি প্ৰেম কৰা তোমাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ ইচহাকক লৈ মোৰিয়া দেশলৈ যোৱা; তাত যি পাহাৰটোৰ কথা মই তোমাক কম, তাৰ ওপৰতে তুমি ল’ৰাক হোমবলিকৰূপে উৎসৰ্গ কৰাগৈ।” [H3173 yachiyd ■]

এতিয়া তোমাৰ পুত্ৰ, তোমাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ ইচহাক, যাক তুমি প্ৰেম কৰা, তাক লোৱা → তাক তাতে হোম-বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰা।

C2. আদিপুস্তক 22:6 এইবুলি কৈ অৱাহামে হোমবলিৰ কাঠখিনি তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ কান্ধত দি অগ্নি আৰু ছুৰীখন নিজৰ হাতত ল’লে। তাৰ পাছত তেওঁলোক দুয়ো একেলগে খোজকাঁড়ি যাবলৈ ধৰিলে। [H6086 ets ■]

অৱাহামে হোম-বলিৰ কাঠ লৈ নিজৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ ওপৰত হ’ল → তেওঁলোক দুয়ো একেলগে গ’ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: আদিপুস্তক ২২:৬ পদত, পিতৃয়ে কাঠ কঢ়িয়াই নলয়। ইজাকে পাহাৰৰ ওপৰত কাঠ কঢ়িয়াই লৈ যায়। অৱাহামে ইজাকক সেই কাঠৰ ওপৰত শুয়াই দিব। সেই কাঠৰ বাবে হিব্ৰু শব্দটো হল ets (H6086)। ইয়াক জীয়া গছৰ বাবে সাধাৰণ শব্দ, আৰু কটা কাঠৰ বাবেও ব্যৱহাৰ কৰা হয়। একেই শব্দটোৱে জীৱন-বৃক্ষ, আৰু বাগিচাৰ মাজত থকা গছটোকো বুলিয়ায়।)

C3. আদিপুস্তক 22:7 তেতিয়া ইচহাকে তেওঁৰ পিতৃ অৱাহামক মাতিলে, “হে মোৰ পিতৃ।” তাতে অৱাহামে ক’লে, “মোৰ বোপা, মই ইয়াতে আছোঁ।” সি ক’লে, “হোমবলি উৎসৰ্গৰ কাৰণে চাওঁক জুই আৰু কাঠ আছে, কিন্তু মেৰ-ছাগৰ পোৱালি ক’ত?” (৪) অৱাহামে ক’লে, “বোপা, হোমবলিৰ কাৰণে ঈশ্বৰে নিজেই মেৰ-ছাগ পোৱালি যোগাব।” এইদৰে কথা পাতি পাতি তেওঁলোক দুয়ো একেলগে আগুৱাই গ’ল।

হোম বলিদানৰ বাবে মেৰশাবক ক’ত? → ঈশ্বৰে নিজেই মেৰশাবক যোগান ধৰিব।

C4. আদিপুস্তক 22:13 তেতিয়া অৱাহামে চকু তুলি চাই নিজৰ পাহাৰফালে এটা মতা মেৰ-ছাগক দেখা পালে আৰু তাৰ শিংকেইটা জোপোহাৰ মাজত জপটিয়াই লাগি আছিল। অৱাহামে গৈ সেই মেৰ-ছাগটো আনি নিজৰ পুত্ৰৰ সলনি তাকে হোমবলি উৎসৰ্গ কৰিলে।

এটা মেৰা-ছাগলী তাৰ শিঙেৰে জোপোহাত আৱদ্ধ হৈ আছিল → তাক তেওঁৰ পুত্ৰৰ সলনি হোম-বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিলে।

আদিপুস্তক 22:14 তাৰবাবে অৱাহামে সেই ঠাইৰ নাম যিহোৱা-যিৰি ৰাখিলে; সেয়ে আজিও লোকে এইবুলি কয়, “যিহোৱাৰ পাহাৰত যিহোৱায়ে যোগাই দিব।”

যিহোৱাৰ পাহাৰত যিহোৱায়ে যোগাই দিব.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: আদিপুস্তক ২২:৭ পদত পুত্ৰৰ প্ৰশ্নটো পুনৰ বিবেচনা কৰক: মেৰ পোৱালিটো ক’ত? অৱাহামে প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ দিছিল। অৱাহামৰ উত্তৰে তেওঁ যিমান জানিছিল তাতকৈ বহু দূৰলৈকে বিস্তৃত হৈছিল। অৱাহামে কয়, “ঈশ্বৰে নিজেই হোম-বলিৰ কাৰণে মেৰ পোৱালি যোগান ধৰিব।” এই বাক্যাংশটোৱে দুটা অৰ্থ বহন কৰিব পাৰে। এটা অৰ্থ হ’ল ঈশ্বৰে নিজৰ ব্যৱহাৰৰ বাবে এটা মেৰ পোৱালি লাভ কৰিব। আন এটা অৰ্থ হ’ল ঈশ্বৰে নিজেই মেৰ পোৱালি হিচাপে নিজকে যোগান ধৰিব। সেইদিনা ঈশ্বৰে প্ৰকৃততে যোগান ধৰিছিল এটা মতা মেৰ, মেৰ পোৱালি নহয়। মতা মেৰ হ’ল সম্পূৰ্ণ ডাঙৰ হোৱা মতা ভেড়া। এই মতা মেৰটো শিঙেৰে আৱদ্ধ হৈ পুত্ৰৰ সলনি মৰিছিল। ইচহাকৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ এক অৰ্থত পৰ্বতত পোৱা গৈছিল। ইচহাকৰ প্ৰশ্নটো আন এক অৰ্থত মুকলিও থাকি গৈছিল। এটা মেৰ পোৱালি এতিয়াও বাকী আছে। অৱাহামে ভৱিষ্যৎ কালৰ এটা প্ৰতিশ্ৰুতিৰে ঠাইখনৰ নামকৰণ কৰিলে: “যিহোৱাৰ পৰ্বতত তাক দেখা যাব।”)

ভিন দৃষ্টিকোণ, একেই দৃশ্য — খৰি কঢ়িয়াই আনা পুত্ৰ, আৰু ক্ৰুচ কঢ়িয়াই লৈ যাওঁতা পুত্ৰ

আদিপুস্তক 22:6 এইবুলি কৈ অৱাহামে হোমবলিৰ কাঠখিনি তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ কান্ধত দি অগ্নি আৰু ছুৰীখন নিজৰ হাতত ল’লে। তাৰ পাছত তেওঁলোক দুয়ো একেলগে খোজকাঁড়ি যাবলৈ ধৰিলে।

অৱাহামে নিজৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ ওপৰত খৰি ৰাখিলে → তেওঁলোক দুয়ো একেলগে গ’ল।

যোহনে লিখা শুভবাৰ্তা 19:17 তাৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক বাহিৰলৈ লৈ আহিল আৰু নিজৰ কাৰণে ক্ৰুচৰ ভাৰ বৈ, ইব্ৰী ভাষাৰে যাক গলগথা বোলে, এনে মূৰৰ লাউখোলা নামেৰে ঠাইলৈ লৈ গ’ল।

তাৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক বাহিৰলৈ লৈ আহিল আৰু নিজৰ কাৰণে ক্ৰুচৰ ভাৰ বৈ, ইব্ৰী ভাষাৰে যাক গলগথা বোলে.

যোহনে লিখা শুভবাৰ্তা 19:18 সেই ঠাইতে তেওঁলোকে যীচুক ক্ৰুচত দিলে। তেওঁৰ লগত আন দুজনক মানুহক দুইকাষে ৰাখি যীচুক মাজত ক্ৰুচত দিলে।

তাতে তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচবিদ্ধ কৰিলে + যীচু মাজত।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এজন পিতৃ, পিতৃয়ে ভাল পোৱা এজন একমাত্ৰ পুত্ৰ, এখন পাহাৰ, পুত্ৰৰ নিজৰ পিঠিত ৰখা খৰি, আৰু সেই খৰিৰ তলত পুত্ৰজনৰ ওপৰলৈ খোজ কঢ়া। এই দৃশ্য বাইবেলত দুবাৰ ঘটিছিল। প্ৰথমবাৰ, আদিপুস্তক ২২ অধ্যায়ত, ঈশ্বৰে ছুৰীখন ৰখাইছিল। ঈশ্বৰে পুত্ৰৰ ঠাইত এটা প্ৰতিস্থাপক মেৰ পোৱালি থলে। দ্বিতীয়বাৰ, ক্ৰুচত, কোনেও মৃত্যু ৰখাব নোৱাৰিলে। এইবাৰ, পুত্ৰজনেই আছিল প্ৰতিস্থাপক। দুটা দৃশ্যৰ মাজত থকা আৰু এটা পাৰ্থক্য লক্ষ্য কৰক। ইচহাকে সুধিছিল, “মেৰ পোৱালিটো ক’ত?” সেইদিনা ইচহাকৰ প্ৰশ্নৰ কোনো উত্তৰ নাছিল। উত্তৰটো পিছত আহিল, যৰ্দন নদীৰ পাৰত, যোহনৰ পৰা। যোহনে তেওঁৰ ফালে খোজ কঢ়া এজন মানুহৰ ফাললৈ আগুৱাই দিছিল।)

C5. যোহনে লিখা শুভবাৰ্তা 1:29 পাছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা দেখি ক’লে, “সৌৱা চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি, জগতৰ পাপ বহন কৰি নিওঁতা জন!

সৌৱা চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি, জগতৰ পাপ বহন কৰি নিওঁতা জন.

C6. আদিপুস্তক 22:2 তেতিয়া ঈশ্বৰে ক’লে, “তুমি প্ৰেম কৰা তোমাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ ইচহাকক লৈ মোৰিয়া দেশলৈ যোৱা; তাত যি পাহাৰটোৰ কথা মই তোমাক কম, তাৰ ওপৰতে তুমি ল’ৰাক হোমবলিকৰূপে উৎসৰ্গ কৰাগৈ।”

যোহনে লিখা শুভবাৰ্তা 3:16 কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়। [G3439 monogenes ■]

তোমাৰ প্ৰিয় একমাত্ৰ পুত্ৰ → তেওঁ তাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক দান কৰিলে।

C7. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 11:17 অব্ৰাহাম পৰীক্ষিত হোৱাত, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ইচহাকক উৎসৰ্গ কৰিলে। হয়, তেওঁ আনন্দেৰে সেই প্ৰতিজ্ঞা গ্ৰহণ কৰি নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক উৎসৰ্গ কৰিলে (18) যি জনৰ বিষয়ে কৈছিল, “ইচহাকৰ জৰিয়তে তোমাৰ বংশধৰ সকলক দেখা পাবা।” (19) কাৰণ ঈশ্বৰে যে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰাও তুলিব পাৰে, ইয়াকে অব্ৰাহামে দৃঢ় বিশ্বাস কৰিছিল, আৰু তাৰ পৰা দৃষ্টান্ত স্বৰূপে তেওঁক পুনৰায় পালেও।

তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক উৎসৰ্গ কৰিলে → ঈশ্বৰে তেওঁক মৃতসকলৰ মাজৰ পৰাও তুলিব পাৰে বুলি গণনা কৰি।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ইব্ৰী পুস্তকৰ লিখকে ইচহাকৰ বাবে সেই একেটা গ্ৰীক শব্দ ব্যৱহাৰ কৰিছে যিটো যোহনে যীচুৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। সেই শব্দটো হ’ল “একেলগীয়া জাত পুত্ৰ,” monogenes (G3439)। ইব্ৰী পুস্তকৰ লিখকে আমাক কৈছে যে পৰ্বতলৈ উঠি যোৱাৰ সময়ত অব্ৰাহামে কি চিন্তা কৰিছিল। অব্ৰাহামে ভাবিছিল যে ঈশ্বৰে ল’ৰাজনক মৃত্যুৰ পৰা তুলিব পাৰে। অব্ৰাহামে পৰ্বতৰ তলত থকা যুৱকসকলক কৈছিল, “মই আৰু ল’ৰাটি সেই ফালে গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি আকৌ তোমালোকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিম।” অব্ৰাহামে ইচহাকৰ সৈতে পৰ্বতৰ পৰা তললৈ ঘূৰি অহাৰ আশা কৰিছিল। ইব্ৰী পুস্তকৰ লিখকে কৈছে, অব্ৰাহামে ইচহাকক “এক প্ৰতিমূৰ্তি” পুনৰ পাইছিল। ইয়াত প্ৰতিমূৰ্তি মানে এটা চিত্ৰ বা প্ৰতীক। আজ্ঞা দিয়াৰ তিনি দিনৰ পিছত, মৃতপ্ৰায় হোৱা পুত্ৰজন জীৱিত হৈ ঘূৰি আহিছিল।)

স্থানৰ বিষয়ে এটি টোকা — এটি সহায়ক টোকা, পদবোৰে প্ৰত্যক্ষভাৱে কৰা দাবী নহয়

2 বংশাৱলি 3:1 তেতিয়া যি ঠাইত যিহোৱাই চলোমনৰ পিতৃ দায়ুদক দৰ্শন দিছিল, সেই যিক্ৰচালেমৰ মোৰিয়া পৰ্বতত যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। দায়ুদে নিৰূপণ কৰি ৰখা যিৰুচীয়া অৰ্গনৰ মৰণা মৰা ঠাইতে তেওঁ এয়া যুগুত কৰিলে।

তেতিয়া যি ঠাইত যিহোৱাই চলোমনৰ পিতৃ দায়ুদক দৰ্শন দিছিল।

[পদসমূহ একেলগে জোড়া লগোৱা হৈছে — কোনো এটা পদেই এইটো একেলগে কৈছে নাই]

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তাধাৰা: আদিপুস্তক ২২:২ পদত ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক পঠোৱা ঠাইখনৰ নাম মোৰিয়া দেশ বুলি কোৱা হৈছে। দ্বিতীয় বংশাৱলি ৩:১ পদত শলোমনে মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰা ঠাইখনৰ নাম যিক্ৰচালেমত থকা মোৰিয়া পাহাৰ বুলি কোৱা হৈছে। সেয়েহে ইজাকৰ প্ৰায়-বলিদানৰ পাহাৰ আৰু পাহাৰ প্ৰতিটো মন্দিৰৰ বলিদানৰ পাহাৰৰ নাম একেটাই। যিক্ৰচালেম হৈছে সেই একেটা নগৰ য’ত সৈন্যবিলাকে যীশুক নগৰৰ দেৱালৰ বাহিৰত কেছবিদ্ধ কৰিছিল। পদবিলাকে যি কয় তাকেহে কোৱা উচিত। পদবিলাকত গলগথা মোৰিয়াৰ একেটা শিলাখণ্ড বুলি কোৱা নাই। পদবিলাকত একেটা নাম, একেটা পাহাৰশ্ৰেণী, আৰু একেটা নগৰৰ কথা কোৱা হৈছে। অব্ৰাহামৰ নিজৰ বাক্য আছিল “যিহোৱাৰ পাহাৰত সেয়া দেখা যাব।” অব্ৰাহামে এই বাক্যবিলাক ভবিষ্যত কালত কৈছিল।)

D. দুখভোগী দাস — ক্ৰুছ থকাৰ আগতেই ক্ৰুছৰ কথা বৰ্ণনা কৰা অধ্যায়

D1. যিচয়া 52:13 চোৱা, মোৰ দাসবোৰে জ্ঞানেৰে কাৰ্য কৰিব আৰু কৃতকাৰ্য হ’ব; তেওঁ উচ্চস্থানত আৰু উন্নীত হ’ব; তেওঁ অধিক মৰ্যদাপূৰ্ণ হ’ব। (14) তেওঁৰ আকৃতিতকৈ তেওঁৰ আকৃতি ইমান বিকৃত আছিল যে, সেয়ে মানুহৰ অবস্থাতকৈ তেওঁৰ দৃশ্য ব্যতিক্ৰমি আছিল- সেয়ে অনেকে আপোনালৈ ভয় কৰিছিল- (15) সেয়ে তেওঁ অনেক দেশবাসীক সচকিত কৰিব; তেওঁৰ কাৰণে ৰজাসকলে তেওঁলোকৰ মুখ বন্ধ ৰখিব। যি কথা তেওঁলোকক কোৱা হোৱা নাছিল, তেওঁলোকে দেখিবলৈ পাব, আৰু যি শুনা নাছিল, তেওঁলোকে বুজিব পাৰিব।

তেওঁৰ মুখাৱয়ব যিমান বিকৃত আছিল, সিমান কোনো মানুহৰ নাছিল → সেইদৰে তেওঁ অনেক জাতিক সিঞ্চন কৰিব।

D2. যিচয়া 53:1 আমি যি শুনিবলৈ সেয়া কোনে বিশ্বাস কৰিলে? আৰু যিহোৱাৰ বাহু কাৰ বাবে প্ৰকাশিত হ’ল? (2) কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ আগত গছ পুলিৰ দৰে, আৰু শুকান মাটিত অঙ্কুৰিত হোৱা কোমল গজালিৰ দৰে বাঢ়ি উঠিল; তেওঁৰ কোনো বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ চেহেৰা বা ঐশ্বৰ্য নাছিল, আমি যেতিয়া তেওঁক চাওঁ তেতিয়া আমাক আকৰ্ষণ কৰিব পৰা তেওঁৰ কোনো সৌন্দৰ্য নাছিল।

আমাৰ কথাত কোনে বিশ্বাস কৰিলে? → আমি তাক বিচাৰিবৰ বাবে তাৰ কোনো সৌন্দৰ্য নাই।

D3. যিচয়া 53:3 তেওঁ ঘৃণিত আৰু মানুহৰ দ্বাৰাই প্ৰত্যাক্ষাণ কৰা; শোকাভূৰ আৰু যাতনা পৰিচিত ব্যক্তি। যাৰ পৰা মানুহে মুখ লুকাই ৰাখে, তেওঁ তাৰ দৰে; তেওঁক তুচ্ছ জ্ঞান কৰা হ’ল, আৰু আমি তেওঁক বিশেষত্বহীন বুলি বিবেচনা কৰিলোঁ।

তেওঁ দুঃখৰ মানুহ, আৰু শোকৰ পৰিচিত → তেওঁ ঘৃণিত আছিল, আৰু আমি তেওঁক মান্য নকৰিলোঁ।

D4. যিচয়া 53:4 নিশ্চয়ে তেওঁ আমাৰ যাতনাবোৰ ললে, আমাৰ ৰোগৰ ভাৰ বলে, তথাপি আমি তেওঁক ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই শাস্তি পোৱা, ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই প্ৰহাৰিত, আৰু পীড়িত বুলি ভাবিলো। (5) কিন্তু আমাৰ বিদ্ৰোহী কাৰ্যবোৰৰ বাবে তেওঁক খোচা হ’ল, আমাৰ পাপবোৰৰ বাবে গুড়ি কৰা হ’ল। আমাৰ শাস্তিৰ বাবে তেওঁক শাস্তি দিয়া হ’ল, আৰু তেওঁৰ আঘাতৰ দ্বাৰাই আমি সুস্থ হালোঁ।

আমাৰ অধৰ্মৰ কাৰণে তেওঁ ঘা খালে, আমাৰ অপৰাধৰ কাৰণে তেওঁক খেতেলোৱা হ’ল → তেওঁৰ ঘাঁৰ চিহ্নেৰে আমি সুস্থ হ’লোঁ।

D5. যিচয়া 53:6 আমি সকলোৱে মেৰ-ছাগৰ দৰে অপথে গৈছিলোঁ; আমি প্ৰতিজনে নিজৰ নিজৰ পথে ঘূৰিছিলোঁ, আৰু যিহোৱাই আমাৰ সকলোৰে ঘোৰ অধৰ্মৰ ভাৰ তেওঁৰ ওপৰত দিলে।

আমি সকলোৱে মেৰ-ছাগৰ দৰে অপথে গৈছিলোঁ → আৰু যিহোৱাই আমাৰ সকলোৰে ঘোৰ অধৰ্মৰ ভাৰ তেওঁৰ ওপৰত দিলে।

D6. যিচয়া 53:7 তেওঁক অত্যাচাৰ কৰা হৈছিল, তথাপি তেওঁ নিজকে নম কৰিলে, আৰু তেওঁ নিজৰ মুখ নেমেিলিলে; যেনেকৈ কাটিবলৈ নিয়া মেৰ-ছাগ, আৰু যেনেকৈ নোম কাটোতাৰ আগত মেৰ-ছাগে নিজম দি থকে, সেই দৰে তেওঁ নিজৰ মুখক নেমেিলিলে।

যেনেকৈ কাটিবলৈ নিয়া মেৰ-ছাগ → সেই দৰে তেওঁ নিজৰ মুখক নেমেিলিলে।

D7. যিচয়া 53:8 তেওঁক দমন নীতি আৰু বিচাৰৰ দ্বাৰাই দোষী কৰা হৈছিল; সেই প্ৰজন্মৰ পৰা কোনে তেওঁৰ বিষয়ে আৰু অধিক চিন্তা কৰিছিল? কিন্তু জীৱিতসকলৰ দেশৰ পৰা তেওঁক বিচ্ছেদ কৰা হৈছিল; আৰু মোৰ লোকসকলৰ দোষৰ কাৰণে তেওঁক শাস্তি দিয়া হৈছিল।

কিন্তু জীৱিতসকলৰ দেশৰ পৰা তেওঁক বিচ্ছেদ কৰা হৈছিল → আৰু মোৰ লোকসকলৰ দোষৰ কাৰণে তেওঁক শাস্তি দিয়া হৈছিল.

D8. যিচয়া 53:9 তেওঁলোকে অপৰাধীসকলৰ সৈতে তেওঁৰ মৈদাম স্থাপন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, আৰু মৃত্যুত তেওঁ ধনৱানৰ সৈতে আছিল, তথাপি তেওঁ কোনো অত্যাচাৰ কৰা নাছিল, নাইবা তেওঁৰ মুখত কোনো প্ৰতাৰণাৰ কথা নাছিল।

তেওঁলোকে অপৰাধীসকলৰ সৈতে তেওঁৰ মৈদাম স্থাপন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে + আৰু মৃত্যুত তেওঁ ধনৱানৰ সৈতে আছিল → তথাপি তেওঁ কোনো অত্যাচাৰ কৰা নাছিল.

D9. যিচয়া 53:10 তথাপি যিহোৱাই তেওঁক আঘাতপ্ৰাপ্ত কৰি গুড়ি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে; কিন্তু তোমালোকে যদি তেওঁৰ জীৱন পাপৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰিব খুজিছা, তেনেহ'লে তুমি নিজৰ সন্তান সকলক দেখিবা, তেওঁৰ আয়ুস দীঘল হ'ব, আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্য তেওঁৰ যোগেদি সিদ্ধ কৰিব।

যেতিয়া তুমি তেওঁৰ প্ৰাণক পাপৰ বাবে বলিদান কৰিবা → তেওঁ নিজৰ বংশক দেখিব, তেওঁৰ আয়ুস দীঘলীয়া হ'ব।

D10. যিচয়া 53:11 তেওঁৰ আত্মাই কষ্ট পোৱাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই নিজকে সন্তুষ্ট হোৱা দেখিব। মোৰ ধাৰ্মিক দাসে অনেকক নিদোষী প্ৰমাণ কৰিব, তেৱেঁই তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ ভাৰ বহন কৰিব। (12) সেইবাবে অনেক লোকসকলৰ মাজত মই তেওঁৰ অংশ দিম, আৰু তেওঁ বহুতৰ সৈতে লুটদ্রব্য ভাগ কৰিব; কাৰণ তেওঁ নিজৰ জীৱন মৃত্যুলৈ প্ৰকাশিত কৰিলে, আৰু আইন ভঙ্গ কৰাসকলৰ সৈতে গণিত হ'ল। তেওঁ অনেকৰ পাপৰ ভাৰ বহন কৰিলে, আৰু আইন ভঙ্গ কৰাসকলৰ কাৰণে মধ্যস্থতা কৰিলে।

তেওঁ নিজৰ প্ৰাণ মৃত্যুলৈকে ঢালি দিলে + তেওঁক অপৰাধীসকলৰ সৈতে গণনা কৰা হ'ল → তেওঁ বহুতৰ পাপ বহন কৰিলে, আৰু অপৰাধীসকলৰ বাবে মধ্যস্থতা কৰিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যিচয়া ৫৩:৯ পঢ়ক আৰু তাৰ পাছত পুনৰ যিচয়া ৫৩:১০ পঢ়ক, ক্ৰমানুসাৰে। প্ৰথমটোত কোৱা হৈছে যে দাসজন মৃত হৈছিল আৰু এজন ধনী মানুহৰ মৈদামত মৈদাম দিয়া হৈছিল। দ্বিতীয়টোত কোৱা হৈছে যে দাসৰ প্ৰাণক পাপৰ কাৰণে বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গা কৰাৰ পাছত, দাসে নিজৰ বংশক দেখিব আৰু নিজৰ দিনবোৰ দীৰ্ঘ কৰিব। এই দুটা কথা এজন মানুহৰ ক্ষেত্ৰত একেলগে সত্য হ'ব নোৱাৰে যিজন মৃত হৈছে থাকে। পুনৰুত্থানৰ কথা যিচয়াৰ এই অধ্যায়টোত লিখা হৈছে, পুনৰুত্থান ঘটাব সাতশ বছৰ আগতেই।)

ভিন দৃষ্টিকোণ, একেই দৃশ্য — ভাববাদীৰ পৃষ্ঠা, আৰু ৰথত থাকি উচ্চস্বৰে পঢ়া এজন মানুহ

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 8:32 ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ যি অংশটো তেওঁ পঢ়িছিল, সেয়া এই- “মাৰিবলৈ নিয়া মেৰ-পোৱালিৰ নিচিনাকৈ তেওঁক আনিলে আৰু নোম কটীয়াৰ আগত মেৰ-পোৱালি নিজম হৈ থকাৰ দৰে তেওঁ নিজৰ মুখ নেমেলিলে। (33) তেওঁ অপমানিত হোৱা কালত, ন্যায়-বিচাৰ কৰা নহ'ল, তেওঁৰ বংশৰ কথা কোনে কব? কিয়নো পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁৰ জীৱন লৈ যোৱা হ'ল।” (34) এই কথা পঢ়ি নপুংসকে ফিলিপক সুধিলে, “অনুবোধ কৰিছোঁ, ভাববাদীয়ে কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, ক'ব নে? নিজৰ বিষয়ে নে অন্য কাৰোবাৰ বিষয়ে কৈছে?” (35) তেতিয়া ফিলিপে মাত লগাই যিচয়া পুস্তকৰ এই শাস্ত্ৰাংশৰ পৰা আৰম্ভ কৰি তেওঁৰ আগত যীচুৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে।

ভাববাদীয়ে ইয়াক কাৰ বিষয়ে কৈছে? → ফিলিপে সেই একেখন শাস্ত্ৰৰ পৰাই আৰম্ভ কৰি তেওঁক যীচুৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এইটো এটা আন্তৰিক প্ৰশ্ন, যাৰ উত্তৰ কেতিয়াও শুনা নাথকা এজন মানুহে মুখেৰে সুধিছিল। প্ৰশ্নটো হ'ল: ভাববাদীজনে কাৰ বিষয়ে কৈছে? উত্তৰটো ফিলিপৰ ব্যক্তিগত মত নহয়। ফিলিপ যিচয়া ৫৩ অধ্যায়ৰ সেই একেটা পদৰ পৰাই আৰম্ভ কৰিছিল। ফিলিপে সেই পদৰ পৰাই যীশুৰ কথা প্ৰচাৰ কৰিছিল। যিচয়া ৫৩ অধ্যায়ৰ বিষয়ে পাঁচনিসকলৰ নিজৰ ব্যাখ্যা আমাৰ বাবে লিখা হৈ আছে। যিচয়া ৫৩ অধ্যায়ৰ বিষয়ে পাঁচনিসকলৰ ব্যাখ্যাৰ কথা কাকো অনুমান কৰিব লগা নহয়।)

ই. ইম্মানুয়েল — আমাৰ সঙ্গে থাকা ঈশ্বৰ, জন্ম হোৱা শিশু আৰু দিয়া হোৱা পুত্ৰ

E1. যিচয়া 7:14 এই হেতুকে প্ৰভুৱে নিজেই তোমালোকক এটা চিন দিব: চোৱা, যুৱতী কন্যা গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল ৰখা হ'ব। **[H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]**

এই হেতুকে প্ৰভুৱে নিজেই তোমালোকক এটা চিন দিব → যুৱতী কন্যা গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল ৰখা হ'ব.

E2. যিচয়া 9:6 কাৰণ আমালৈ এটি লৰা জন্মিল, আমালৈ এটি পুত্ৰ দান কৰা হ'ল; আৰু তেওঁৰ কামত শাসন ভাৰ অৰ্পিত হ'ব, আৰু তেওঁ আশ্চৰ্য পৰামৰ্শদাতা, পৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ, অন্তকালস্থায়ী পিতৃ, আৰু শান্তিৰাজ নামে প্ৰখ্যাত হ'ব। **[H6382 pele ■]** (7) দাযুদৰ সিংহাসন আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ ওপৰত শাসন কৰোঁতে তাক সুস্থিৰ আৰু দৃঢ় কৰিবলৈ, এই সময়ৰ পৰা চিৰকাললৈকে ন্যায় আৰু ধাৰ্মিকতাৰ সৈতে ৰাজ্যত তেওঁৰ শাসন আৰু শান্তি বৃদ্ধি হৈ থাকিব। বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ আগ্ৰহে ইয়াক সিদ্ধ কৰিব।

এটি সন্তান জন্ম হ'ল + এজন পুত্ৰ দিয়া হ'ল → তেওঁৰ নাম মহাপৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ, অনন্তকালৰ পিতৃ বুলি কোৱা হ'ব → তেওঁৰ ৰাজত্বৰ বৃদ্ধিৰ কোনো সীমা নাথাকিব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যিচয়া ৯:৬ পদত থকা দুটা ক্ৰিয়াপদৰ ক্ৰম চাওক। দুটা ক্ৰিয়াপদ একে নহয়। এই দুটা ক্ৰিয়াপদ সেই ক্ৰমত থকাটো দুঘটনাজনিত নহয়। এটি শিশু জন্ম হয়। এজন পুত্ৰ দিয়া হয়। জন্ম হোৱাটোৱে বৰ্ণনা কৰে যে শিশুটি পৃথিৱীলৈ কেনেকৈ আহিল। দিয়া হোৱাটোৱে বৰ্ণনা কৰে যে ইতিমধ্যে অস্তিত্বত থকা এজন পুত্ৰৰ ক্ষেত্ৰত কি ঘটিল। এতিয়া এই শিশুটিক দিয়া নামবোৰৰ কথা বিবেচনা কৰক। যিচয়া ৯:৬ পদে নকয় যে শিশুটি পৰাক্ৰমী ঈশ্বৰৰ দৰে হ'ব। যিচয়া ৯:৬ পদে কয় “তেওঁৰ নাম পৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ বুলি কোৱা হ'ব।” তালিকাত থকা প্ৰথম নামটো, আশ্চৰ্য, **pele** (H6382)। **Pele**-এ বিচাৰকৰ্ভূসকল ১৩ অধ্যায়ত মানোহে পোৱা উত্তৰৰ সৈতে একেই মূল শব্দ ভগাই লয়, যেতিয়া তেওঁ এটা নাম বিচাৰিছিল কিন্তু পাব নোৱাৰিছিল। যিচয়া ৯:৬ পদত, নামটো দিয়া হয়।)

E3. যিচয়া 9:2 আন্ধাৰত ফুৰা সকলে মহাজ্যোতি দেখিলে; মৃত্যু ছাঁয়াৰ দেশত বাস কৰা সকলৰ ওপৰত দীপ্তি প্ৰকাশিত হ'ল।

আন্ধাৰত ফুৰা সকলে মহাজ্যোতি দেখিলে.

E4. মীখা 5:2 কিন্তু হে বৈৎলেহেম-ইফ্ৰাথা, যিহুদাৰ গোষ্ঠীবোৰৰ মাজত যদিও তোমালোক অতি ক্ষুদ্ৰ, তথাপিও ইস্ৰায়েলক শাসন কৰিবলৈ তোমালোকৰ পৰাই এজন মোৰ ওচৰলৈ আহিব, সেই জনৰ আৰম্ভণি পূৰ্বকালৰ পৰা অনন্তকাললৈকে;

তোমাৰ পৰাই তেওঁ আহিব যি ইস্ৰায়েলৰ শাসনকৰ্তা হ'ব → যাৰ উৎপত্তি পূৰ্বকালৰ পৰা, অনন্তকালৰ পৰা।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: মীখা ৫:২ৰ এটা বাক্যই এই সমগ্ৰ অধ্যয়নৰ দুয়োটা প্ৰান্ত ধাৰণ কৰি আছে। এই শাসনকৰ্তা এটা সৰু নগৰৰ পৰা আগবাহি আহিব। সৰু নগৰৰ পৰা আগবাহি আসিটো এটা আৰম্ভণী, এনে ঠাইত যিটোত এজন মানুহ খোজ কাঢ়ি যাব পাৰে। এই শাসনকৰ্তাৰ আগবাহি অহাসমূহ পূৰ্বকাল হ'ইতেই, অনন্তকাল হ'ইতেই। অনন্তকাল হ'ইতে আগবাহি অহা মানে কোনো আৰম্ভণীয়েই নহয়। মীখাই দুয়োটা সত্যকেই একেটা বাক্যতে কৈছে। মীখাই এটাও সত্যকে সৰল কৰি কোৱা নাই।)

F. মহিলাৰ বংশ আৰু কুমাৰী — প্ৰথম প্ৰতিশ্ৰুতি আৰু পূৰ্ণতা

F1. আদিপুস্তক 3:15 মই তোৰ আৰু নাৰীৰ মাজত, তোৰ বংশ আৰু নাৰীৰ বংশৰে মাজত শত্ৰুতা সৃষ্টি কৰিম; তেওঁ তোৰ মূৰ গুড়ি কৰিব আৰু তই তেওঁৰ ভৰিৰ গোৰোহা গুড়ি কৰিবি।”

তোৰ বংশ আৰু নাৰীৰ বংশৰে মাজত শত্ৰুতা সৃষ্টি কৰিম → তেওঁ তোৰ মূৰ গুড়ি কৰিব আৰু তই তেওঁৰ ভৰিৰ গোৰোহা গুড়ি কৰিবি.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পাপে পৃথিৱীত প্ৰৱেশ কৰা সময়ত, বাগিচাত সাপক ঈশ্বৰে আদিপুস্তক ৩:১৫ পদ কৈছিল। আদিপুস্তক ৩:১৫ গোটেই বাইবেলখনৰ ভিতৰত এজন উদ্ধাৰকৰ্তাৰ প্ৰথম প্ৰতিজ্ঞা। লক্ষ্য কৰক এই পদটোত কাৰ বংশৰ নাম কোৱা হৈছে। শাস্ত্ৰৰ বাকী অংশত, পাৰিবাৰিক বংশধাৰা পুৰুষসকলৰ মাজেৰে অনুসৰণ কৰা হৈছে। ইয়াৰ উদাহৰণ হ'ল অব্ৰাহামৰ বংশ আৰু দাযুদৰ বংশ। ইয়াত, একেবাৰে আৰম্ভণিতে, একমাত্ৰ ঠাইত, উল্লেখ কৰা বংশধাৰা হ'ল তিৰোতাৰ বংশ। লক্ষ্য কৰক এই পদটোত থকা দুটা ঘাও, যিবোৰ একে আকাৰৰ নহয়। তিৰোতাৰ বংশৰ গোৰোহাটিত আঘাত লাগিব। সাপৰ মূৰটো গুড়ি কৰা হ'ব।)

F2. গালাতীয়া পত্ৰ 4:4 কিন্তু যেতিয়া কাল সম্পূৰ্ণ হ'ল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিজ পুত্ৰক পঠাই দিলে, যি জন মহিলাৰ পৰা জন্ম পোৱা আৰু ব্যৱস্থা বিধানৰ অধীনত উৎপন্ন হোৱা (5) তেওঁ যাতে বিধানৰ অধীনত থকা সকলোকে মুক্ত কৰিব পাৰে, তাতে আমি সকলোৱে যেন তেওঁৰ সন্তান ৰূপে স্বীকৃতি হওঁ।

ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰক পাঠিলে, যি মহিলাৰ পৰা জন্মিছিল → বিধানৰ অধীনত থকা লোকসকলক মুকলি কৰিবৰ বাবে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: গালাতীয়া ৪:৪ পদত কোৱা হৈছে যে ঈশ্বৰে নিজৰ পুত্ৰক প্ৰেৰণ কৰিলে। তাৰ পিছত গালাতীয়া ৪:৪ পদত কোৱা হৈছে যে পুত্ৰক নাৰীৰ পৰা জন্ম দিয়া হৈছিল। বাক্যটোত প্ৰেৰণৰ কথা প্ৰথমে উল্লেখ কৰা হৈছে। জন্মৰ কথা দ্বিতীয়তে উল্লেখ কৰা হৈছে। এই ক্ৰম গুৰুত্বপূৰ্ণ। কোনো ব্যক্তিক কোনো ঠাইৰ পৰা প্ৰেৰণ কৰা নহয়, যদিহে সেই ব্যক্তি ইতিমধ্যে সেই ঠাইত অস্তিত্ববান নাথাকে।)

বিভিন্ন দৃষ্টিভঙ্গী, একেই দৃশ্য — প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া চিন, আৰু দিয়া চিন

যিচয়া 7:14 এই হেতুকে প্ৰভুৱে নিজেই তোমালোকক এটা চিন দিব: চোৱা, যুৱতী কন্যা গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল ৰখা হ'ব।

যুৱতী কন্যা গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল ৰখা হ'ব.

মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 1:18 যীচু খ্ৰীষ্টৰ জন্ম এইদৰে হৈছিল। যীচুৰ মাক মৰিয়মক যোচেফলৈ বাগদান কৰা হৈছিল, কিন্তু তেওঁলোক একেলগ হোৱাৰ পূৰ্বেই মৰিয়মে পবিত্ৰ আত্মাৰ শক্তিত গৰ্ভৱতী হোৱা অনুভৱ কৰিলে। (19) তেওঁৰ স্বামী যোচেফ এজন ধাৰ্মিক লোক হোৱাত মৰিয়মক মানুহৰ আগত নিন্দাৰ পাত্ৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰি, গুপতে ত্যাগ কৰিবলৈ মন কৰিলে। (20) কিন্তু তেওঁ যেতিয়া এইবোৰ কথা চিন্তা কৰিলে, তেতিয়া প্ৰভুৰ এজন দূত আহি সপোনত তেওঁক দৰ্শন দি ক'লে, “হে দাযুদৰ বংশৰ সন্তান যোচেফ, তোমাৰ ভাৰ্যা মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিবলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো তেওঁৰ গৰ্ভৰ সন্তান পবিত্ৰ আত্মাৰ পৰা হৈছে। (21) তেওঁ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যীচু থবা। কাৰণ তেৱেঁই নিজৰ লোকক তেওঁলোকৰ পাপ সমূহৰ পৰা মুক্ত কৰিব।” (22) এই সকলো ঘটনাটো যিহোৱাৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৱে এই যি বচন কোৱাইছিল সেয়া পূৰ্ণ হয়: (23) “চোৱা, সেই কুমাৰী গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল থব;” এই নামৰ অৰ্থ আমাৰ লগত ঈশ্বৰ।

তুমি তেওঁৰ নাম যীচু ৰাখিবা: কিয়নো তেওঁ নিজ প্ৰজাসকলক তেওঁলোকৰ পাপৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব → তেওঁলোকে তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল ৰাখিব, যাৰ অৰ্থ, ঈশ্বৰ আমাৰ সৈতে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: দুয়োটা বিৱৰণৰ মাজৰ পাৰ্থক্যই শিক্ষা। যিচয়া ৭:১৪ এ কয় তাই সন্তানৰ নাম ইম্মানুৱেল ৰাখিব। মথি ১:২৩ এ কয় তেওঁলোকে সন্তানৰ নাম ইম্মানুৱেল ৰাখিব। যিচয়াৰ বিৱৰণত এজনী মাতৃয়ে নিজৰ সন্তানৰ নাম ৰাখে। মথিৰ বিৱৰণত সকলোৱে যীচুৰ নাম ৰাখে। মথিয়ে এনে এটা কামো কৰে যাৰ বাবে কোনো পাঠকক অনুমান কৰিব লগা নহয়। মথিয়ে থামি গৈ পাঠকৰ বাবে মথিৰ শুভবাৰ্তাৰ পাঠৰ ভিতৰতেই নামটোৰ অনুবাদ কৰি দিয়ে। যিকোনো শতিকাৰ কোনো পাঠকেই ইম্মানুৱেল নামৰ অৰ্থ বুজিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। ইম্মানুৱেলৰ অৰ্থ ঈশ্বৰ আমাৰ সৈতে। মথিয়ে ইও কোৱা নাই যে যীচুৰ জন্মই কেৱল মথিক যিচয়াৰ ভাববাণীৰ কথা মনত পেলাই দিছিল। মথিয়ে কয় যে যিচয়াৰ ভাববাণী পূৰ্ণ হ'বৰ বাবেই এই সকলোবোৰ কৰা হৈছিল।)

F3. লুকে লিখা শুভবাৰ্তা 1:31 চোৱা, তুমি গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা আৰু তেওঁৰ নাম যীচু থবা। (32) তেওঁ মহান হব, আৰু সৰ্বোপৰি জনৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰখ্যাত হব। প্ৰভু পৰমেশ্বৰে তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ দাযুদৰ সিংহাসন তেওঁক দিব; (33) যাকোবৰ বংশৰ ওপৰত তেওঁ চিৰকাল ৰাজত্ব কৰিব, আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ কেতিয়াও অন্ত নহব।” (34) তেতিয়া মৰিয়মে স্বৰ্গৰ দূতক ক'লে, “ই কেনেকৈ সম্ভৱ হব পাৰে? কাৰণ মই এজনী কুমাৰী।” (35) তেতিয়া স্বৰ্গৰ দূতে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “পবিত্ৰ আত্মা তোমাৰ ওপৰলৈ আহিব, আৰু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ শক্তিয়ে তোমাক হাঁ দি ধৰিব। এই হেতুকে সেই পবিত্ৰ গৰ্ভফলৰ নাম ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰখ্যাত হব

এইটো কেনেকৈ হ'ব, কিয়নো মই পুৰুষক নাজানো? → সেই পবিত্ৰ সন্তান যি তোমাৰ পৰা জন্ম হ'ব, তাক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি কোৱা হ'ব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: লুক ১:৩৪ পদত মৰিয়মৰ প্ৰশ্নটি এটা বিবেকসম্পন্ন প্ৰশ্ন, আৰু মানুহে আজিও এই প্ৰশ্ন কৰি থাকে। তাইক দিয়া উত্তৰটি কোনো যুক্তি নাছিল। ইয়া হৈছে ঈশ্বৰে কি কৰিবলগীয়া আছে তাৰ এক ঘোষণা। লুক ১:৩২ পদত উল্লেখ কৰা সিংহাসনটোৰ প্ৰতি মন কৰক: "তাৰ পিতৃ দায়ুদৰ সিংহাসন।" এইটোৱেই সেই একেটা সিংহাসন যিটোৰ বিষয়ে যিশাইয়া ৯:৭ পদত কোৱা হৈছিল যে সন্তানটি তাত বহিব, আৰু এইটোৱেই সেই একেটা ৰাজবংশ যাৰ বিষয়ে গীতমালা ১১০ লিখা হৈছিল।)

জি. মাংসৰূপে প্ৰকাশিত বাক্য — আৰু এজন মানুহে কেনেদৰে সঁচাকৈয়ে তেঁৱেক বিচাৰি পায়

G1. যোহনে লিখা শুভবৰ্তা 1:1 আদিতে বাক্য আছিল; বাক্য ঈশ্বৰৰ সৈতে আছিল আৰু সেই বাক্যই স্বয়ং ঈশ্বৰ। [G3056 logos ■] (2) এই বাক্য আদিতে ঈশ্বৰে সৈতে আছিল। (3) তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্টি হ'ল আৰু যি সকলো হ'ল, সেইবোৰৰ এটাও তেওঁৰ অবিহনে নহ'ল। (4) জীৱন বাক্যতেই আৰু সেই জীৱনেই সকলো মানুহৰ বাবে পোহৰ।

আদিতে বাক্য আছিল + বাক্য ঈশ্বৰৰ লগত আছিল + বাক্যই ঈশ্বৰ আছিল → সকলো বস্তু তেওঁৰ দ্বাৰাই সৃষ্টি হ'ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যোহন ১:১ পদে এটা শাৰীত তিনিটা উক্তি দিয়া হৈছে। এই তিনিটা উক্তিৰ প্ৰতিটোৱেই প্ৰয়োজন আছে। প্ৰথম উক্তিটো হ'ল "বাক্য আদিতে আছিল।" বাক্য, যি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰই মানুহৰ দেহ ধাৰণ কৰাৰ আগতে ব্যৱহৃত এক উপাধি, তাৰ কোনো আৰম্ভণিৰ বিন্দু নাছিল। দ্বিতীয় উক্তিটো হ'ল "বাক্য ঈশ্বৰৰ সৈতে আছিল।" বাক্য কেৱল পিতৃ ঈশ্বৰৰ আন এটা নাম নহয়, কিয়নো এজন ব্যক্তি নিজৰ সৈতে থাকিব নোৱাৰে। তৃতীয় উক্তিটো হ'ল "বাক্য ঈশ্বৰ আছিল।" বাক্য ঈশ্বৰৰ কাষত থিয় হৈ থকা কোনো নিম্ন সত্তা নহয়। এই তিনিটা উক্তিৰ মাজৰ যিকোনো এটা আঁতৰাই দিলে যোহনে লিখা বাক্যতকৈ ভিন্ন এটা বাক্য হৈ পৰে।)

G2. যোহনে লিখা শুভবৰ্তা 1:14 সেই বাক্যই মাংস হ'ল; অনুগ্ৰহ আৰু সত্যতাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আমাৰ মাজত বসতি কৰিলে; তাতে পিতৃৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ হিচাপে তেওঁৰ যি মহিমা, সেই মহিমা আমি দেখিলোঁ। [G4637 skenoo ■]

বাক্য মাংসে পৰিণত হ'ল + আমাৰ মাজত বাস কৰিলে → আমি তেওঁৰ প্ৰতাপ দেখিলোঁ, পিতৃৰ একজাত পুত্ৰৰ প্ৰতাপৰ দৰে।

বেলেগ দৃশ্য, একেই দৃশ্যপট — মৰুভূমিৰ তন্মু, আৰু এটি শৰীৰৰ তন্মু

যাত্ৰাপুস্তক 25:8 মই তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰিবৰ অৰ্থে, তেওঁলোকক মোৰ বাবে এটা ধৰ্মধাম নিৰ্মাণ কৰিবলৈ কোৱা।

মই তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰিবৰ অৰ্থে → তেওঁলোকক মোৰ বাবে এটা ধৰ্মধাম নিৰ্মাণ কৰিবলৈ কোৱা।

যোহনে লিখা শুভবৰ্তা 1:14 সেই বাক্যই মাংস হ'ল; অনুগ্ৰহ আৰু সত্যতাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আমাৰ মাজত বসতি কৰিলে; তাতে পিতৃৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ হিচাপে তেওঁৰ যি মহিমা, সেই মহিমা আমি দেখিলোঁ।

বাক্য মাংসৰূপে প্ৰকাশিত হ'ল আৰু আমাৰ মাজত বাস কৰিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যোহনে যোহন ১:১৪ পদত "নিবাস কৰিলে" শব্দৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা গ্ৰীক শব্দটো হ'ল স্কেনু (G4637)। স্কেনু-ৰ অৰ্থ হ'ল তন্মু পাতি সেই তন্মুতে বাস কৰা। প্ৰাচীন কালত, ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলক এটা তন্মু নিৰ্মাণ কৰিবলৈ কৈছিল যাতে ঈশ্বৰ তেওঁলোকৰ মাঝত বাস কৰিব পাৰে, আৰু তেওঁলোকে চাম, কাঠ, আৰু সোণৰ দ্বাৰা সেই তন্মু নিৰ্মাণ কৰিছিল (নিগমন ২৫:৮)। যোহন ১:১৪ পদত, সেই একেটা চিত্ৰই পুনৰ আহে, কিন্তু তন্মুটো হ'ল এক মানুহৰ শৰীৰ। মৰুভূমিৰ তন্মুটো যোহনে বৰ্ণনা কৰা সত্যৰ এক আদিম চিত্ৰ আছিল, যিয়ে যীচু খ্ৰীষ্টৰ শৰীৰৰ ফালে আগবাঢ়ি সূচনা কৰিছিল। নতুন নিয়মে সেই তন্মুটোক এক ছায়া, এক চিত্ৰ যিয়ে যীচু খ্ৰীষ্টৰ ফালে সূচনা কৰে, বুলি চিনাক্ত কৰে, কিন্তু কেৱল সেই ছায়াই কি সূচনা কৰিছিল সেয়া প্ৰকাশ কৰাৰ পাছতেই। যোহনে যোহন ১:১৪ পদত ইয়াক স্পষ্টভাৱে কৈছে।)

G3. কলচীয়া পত্ৰ 1:15 সেই পুত্ৰ অদৃশ্য ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি। তেওঁ গোটেই সৃষ্টিৰ প্ৰথমজাত; (16) কিয়নো যি যি স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত, দৃশ্য আৰু অদৃশ্য বস্তু আছে, সেই সকলোবোৰ তেওঁতেই সৃষ্ট হ'ল। সিংহাসন হওক বা প্ৰভুত্ব হওক, আধিপত্য হওক বা ক্ষমতা হওক, এই সকলোবোৰ তেওঁৰ দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰা হ'ল। (17) তেওঁ সকলোৰে পূৰ্বৰ পৰা আছে আৰু সকলোবোৰ তেওঁৰেই নিয়ন্ত্ৰণত আছে।

তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো বস্তু সৃষ্টি হ'ল + তেওঁ সকলো বস্তুতকৈ আগত আছে → তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো বস্তু স্থিতি লাভ কৰি আছে।

G4. কলচীয়া পত্ৰ 2:9 কিয়নো তেওঁত ঈশ্বৰত্বৰ সকলো সম্পূৰ্ণতা শাৰীৰিক ৰূপে নিবাস কৰে। (10) যি জন সকলো আধিপত্য আৰু ক্ষমতাৰ মূৰ, তেওঁতেই আপোনালোক সম্পূৰ্ণৰূপে পূৰ্ণ হৈ আছে।

কিয়নো তেওঁত ঈশ্বৰত্বৰ সকলো সম্পূৰ্ণতা শাৰীৰিক ৰূপে নিবাস কৰে → যি জন সকলো আধিপত্য আৰু ক্ষমতাৰ মূৰ।

G5. আপুনি তেওঁক কেনেকৈ বিচাৰি পাব — তেওঁ আমাক ক'ত চাব লাগে কৈ দিছে

যোহনে লিখা শুভবৰ্তা 5:39 আপোনালোকে সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰ অতি মনোযোগ সহকাৰে পঢ়ে, কাৰণ আপোনালোকে ভাৱে সেইবোৰৰ মাজেদিয়ে আপোনালোকে অনন্ত জীৱন পাব। সেই শাস্ত্ৰবোৰে মোৰ বিষয়েই সাক্ষ্য দিছে; (40) তথাপি আপোনালোকে জীৱন লাভ কৰিবলৈ, মোৰ ওচৰলৈ আহিব নিবিচাৰে।

আপোনালোকে সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰ অতি মনোযোগ সহকাৰে পঢ়ে → সেই শাস্ত্ৰবোৰে মোৰ বিষয়েই সাক্ষ্য দিছে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যীচুৱে যোহন ৫:৩৯-৪০ পদত এই কথা সেই সময়ত জীৱিত প্ৰায় সকলোতকৈ শাস্ত্ৰ ভালদৰে জনা মানুহবোৰক কৈছিল। তেওঁলোকে সেইবোৰ মুখস্থ কৰি পাৰিছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে যে তেওঁলোকে মুখস্থ কৰা শাস্ত্ৰৰ গোটেই অংশটোৱে তেওঁকেই সূচাই আছিল, আৰু তথাপিও তেওঁলোকে জীৱন পাবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব বিচৰা নাছিল। শাস্ত্ৰৰ বাক্য জনাটো, সেই বাক্যবোৰে যাৰ বিষয়ে কৈছে সেই ব্যক্তিজনক জনাৰ সমান নহয়। জীৱনৰ বাবে বিচাৰিবলৈ আন কোনো ঠাই নাই। যীচুৱে তোমাৰ অনুভৱবোৰ সন্ধান কৰা বুলি কোৱা নাছিল। তেওঁ কৈছিল শাস্ত্ৰ সন্ধান কৰা।)

G6. লুকে লিখা শুভবৰ্তা 24:25 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "হে নিৰ্বোধ আৰু ভাববাদীয়ে কোৱা সকলো কথাত বিশ্বাস কৰিবলৈ ভোতোহা মনৰ মানুহ! (26) খ্ৰীষ্টে দুখ ভোগ কৰি নিজৰ প্ৰতাপত সোমাব নেলাগিছিল নে?" (27) পাছত তেওঁ মোচিৰ পৰা আৰু সকলো ভাববাদীৰে পৰা

আৰম্ভ কৰি গোটেই ধৰ্মশাস্ত্ৰ নিজৰ বিষয়ে লিখা কথা তেওঁলোকক বুজাই দিলে।

মোচি আৰু আটাই ভাববাদীৰ পৰা আৰম্ভ কৰি → তেওঁ শাস্ত্ৰৰ সকলো কথাৰ মাজত নিজৰ বিষয়ে বুজাই দিলে।

G7. লুকে লিখা শুভবৰ্তা 24:32 পাছত তেওঁলোকে পৰস্পৰে কোৱা-কুই কৰি ক’লে, “বাটত আহি থাকোতে তেওঁ যেতিয়া আমাৰ সৈতে কথোপকথন কৰিছিল আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ অৰ্থ বুজাই দিছিল, তেতিয়া আমাৰ হৃদয় প্ৰজ্বলিত নহৈছিল নে?”

তেওঁ আমাৰ সৈতে বাটত কথা কৈ থাকোঁতে, আৰু আমালৈ শাস্ত্ৰ প্ৰকাশ কৰি থাকোঁতে, আমাৰ অন্তৰ জ্বলি থকা নাছিল নে?

G8. লুকে লিখা শুভবৰ্তা 24:44 আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “মোচিৰ বিধানত, ভাববাদী সকলৰ বিধান-শাস্ত্ৰ আৰু গীতমালাত মোৰ বিষয়ে যি যি বচন লিখা আছে, সেই সকলো সিদ্ধ হ’ব লাগে বুলি তোমালোকৰ লগত থাকোঁতেই, যি কথা মই কৈছিলোঁ, মোৰ সেই কথা এই।” (45) তেতিয়া তেওঁ ধৰ্মশাস্ত্ৰ বুজিবলৈ তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ চকু মুকলি কৰি দিলে;

মোৰ বিষয়ে মোচিৰ বিধান, ভাববাদীসকলৰ পুস্তক আৰু গীতমালাত লিখা সকলো কথা সম্পূৰ্ণ হ’বই লাগিব → তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ বুদ্ধি মুকলি কৰি দিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: লুক ২৪:৪৪-৪৫ এ এই সমগ্ৰ অধ্যয়নে সোধা প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ দিয়ে। এই উত্তৰ যীচু মৃত্যুৰ পৰা তেওঁ পুনৰুত্থিত হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ নিজৰ মুখৰ পৰাই আহিছে। যীচুৱে পুৰণি নিয়মৰ তিনিটা ভাগৰ নাম কৈছিল: মোচিৰ বিধান, ভাববাদীসকলৰ পুস্তক, আৰু গীতমালা। এই তিনিটা ভাগ একেলগে পুৰণি নিয়মৰ সম্পূৰ্ণ অংশ। যীচুৱে ক’লে যে গোটেই পুৰণি নিয়মতে তেওঁৰ বিষয়ে কথা আছে। যীচুৱে এইদৰে কোৱা নাছিল যে পুৰণি নিয়মৰ কেৱল কিছু অংশতহে তেওঁৰ বিষয়ে কথা আছে। তাৰ পিছত যীচুৱে শিষ্যসকলৰ বাবে দুটা পৃথক কাম কৰিছিল। যীচুৱে শিষ্যসকলৰ বাবে শাস্ত্ৰ মুকলি কৰিলে। যীচুৱে শিষ্যসকলৰ বুজাবুজি মুকলি কৰিলে। এজন লোকৰ এই দুয়োটা বস্তুৰ প্ৰয়োজন। এজন লোকে গোটেই বাইবেলখন হাতত ললেও, সেই বাইবেলত যীচুক দেখিবলৈ যীচুৱে তেওঁৰ চকু মুকলি কৰাৰ প্ৰয়োজন হয়। বাইবেল পঢ়ক। যীচুক বাইবেলখন আপোনালৈ মুকলি কৰি দিবলৈ কওক। বাইবেল পঢ়ি থাকক।)

G9. 1 যোহন 1:1 যি আদিৰে পৰা আছিল, যি আমি শুনিছোঁ, যি চকুৰে দেখিছোঁ, যি আমি মনোযোগেৰে দৃষ্টি কৰি দেখিছোঁ আৰু যি আমাৰ হাতেৰে অনুভৱ কৰিছোঁ, সেই জীৱনৰ বাক্যৰ প্ৰসংগ আমি লিখিছোঁ (2) আৰু সেই জীৱন প্ৰকাশিত আছিল, আমি দেখিছোঁ, সাক্ষ্য বহন কৰিছোঁ আৰু আপোনালোকলৈ সেই অনন্ত জীৱন ঘোষণা কৰোঁ, যি অনন্ত জীৱন পিতৃৰ সৈতে আছিল আৰু আমাৰ আগত প্ৰকাশিত হ’ল; (3) সেয়া আমি দেখিছোঁ, শুনিছোঁ আৰু আপোনালোকলৈ ঘোষণাও কৰিছোঁ, গতিকে আপোনালোকেও আমাৰ সৈতে সহভাগীতা ৰাখিব। আমাৰ যি সহভাগীতা, সেয়া পিতৃৰ সৈতে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ সৈতে সহভাগীতা।

শুনিলোঁ + নিজ চোখেৰে দেখিলোঁ + নিৰীক্ষণ কৰিলোঁ + আমাৰ হাতে স্পৰ্শ কৰিলোঁ → সেই অনন্ত জীৱন, যি পিতাৰ সৈতে আছিল, আৰু আমালোকৰ ওচৰত প্ৰকাশিত হ’ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যোহনে ১ যোহন ১:১ ত ইন্দ্ৰিয়সমূহ ইচ্ছাকৃতভাৱে তালিকাভুক্ত কৰিছে: শুনা, দেখা, ভালদৰে চোৱা, আৰু নিজৰ হাতেৰে চুই চোৱা। যোহনে কোনো অনুভৱ বা ধাৰণাৰ বৰ্ণনা কৰা নাই। যোহনে এজন ব্যক্তিৰ বৰ্ণনা কৰি আছে, যাৰ লগত তেওঁ আহাৰ খাইছিল। একে বাক্যতে, যোহনে সেই ব্যক্তিজনক "সেই অনন্ত জীৱন, যি পিতৃৰ লগত আছিল" বুলি কৈছে। পাঁচনিসকলে হাতেৰে চুই চোৱা ব্যক্তিজনেই সেই একেজন ব্যক্তি, যি আৰম্ভণিৰ আগতেই পিতৃৰ লগত আছিল। এইটোৱেই ১ যোহন ১:১-৩ ৰ সম্পূৰ্ণ দাবী। যোহনে কয় যে তেওঁ এই দাবীৰ এজন সাক্ষী, এই দাবীৰ বিষয়ে এজন তত্ত্ববিদ নহয়।)

H. কিয় মৃত্যুটো এনেকুৱা হ’বই লাগিছিল — ঈশ্বৰলৈ ঘূৰি অহাৰ সেতু

H1. সমস্যাটো, স্পষ্টকৈ কোৱা হৈছে

যিচয়া 59:2 কিন্তু তোমালোকৰ অপৰাধবোৰেই তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ পৰা তোমালোকক বিচ্ছেদ কৰিছে, আৰু তোমালোকৰ পাপবোৰেই তোমালোকৰ পৰা তেওঁৰ মুখ ঢাকিছে, সেই বাবে তেওঁ নুশুনে।

কিন্তু তোমালোকৰ অপৰাধবোৰেই তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ পৰা তোমালোকক বিচ্ছেদ কৰিছে।

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 3:23 কাৰণ সকলোৱে পাপ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ পৰা বঞ্চিত হ’ল

কাৰণ সকলোৱে পাপ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ পৰা বঞ্চিত হ’ল।

কিয় তেজ, আৰু আন সহজ বস্তু নহয়

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 9:22 বিধানৰ মতে প্ৰায় সকলোকেই তেজেৰে শুচি কৰা হয়; তেজ উলিওৱা নহ’লে পাপ-মোচন নহয়।

[G859 aphesis ■]

তেজ উলিওৱা নহ’লে পাপ-মোচন নহয়।

লেবীয়া পুস্তক 17:11 কিয়নো শৰীৰৰ প্ৰাণ তেজত থাকে; আৰু তোমালোকৰ প্ৰাণ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবৰ অৰ্থে মই সেই তেজ বেদীৰ ওপৰত দিবলৈ তোমালোকক দিলোঁ; কিয়নো প্ৰাণৰ গুণে তেজেই প্ৰায়শ্চিত্ত সাধক!

কিয়নো শৰীৰৰ প্ৰাণ তেজত থাকে → কিয়নো প্ৰাণৰ গুণে তেজেই প্ৰায়শ্চিত্ত সাধক।

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 10:4 কিয়নো পাপ গুচাবলৈ ভতৰা আৰু ছাগলীৰ তেজৰ সাধ্য নাই।

কিয়নো পাপ গুচাবলৈ ভতৰা আৰু ছাগলীৰ তেজৰ সাধ্য নাই।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এই তিনিটা পদ একেলগে থলে, গোটেই প্ৰাচীন বলিদান পদ্ধতিটোৱে নিজেই নিজকে ব্যাখ্যা কৰি দিয়ে। জীৱন তেজতে থাকে। পাপৰ মূল্য হৈছে এটা জীৱন। প্ৰাচীন কালত, পশু বলিদানে প্ৰায়শ্চিত্ত (পাপৰ বাবে এক অস্থায়ী আৱৰণ যিয়ে ঈশ্বৰৰ সন্মুখত মানুহৰ স্থিতি পুনৰুদ্ধাৰ কৰিছিল) প্ৰদান কৰিছিল, দিনৰ পিছত দিন, শ শ বছৰ ধৰি। ইব্ৰী পুস্তকে স্পষ্টকৈ কয় যে পশু বলিদানে কেতিয়াও পাপ দূৰ কৰিব নোৱাৰিছিল। তেন্তে সেই সকলো বলিদান কিহৰ বাবে আছিল?)

সেইবোৰে পাপৰ ঋণ দৃশ্যমানভাৱে অপৰিশোধিত অৱস্থাত ৰাখিছিল। সেইবোৰ আছিল এক দীঘলীয়া, বাৰম্বাৰ, দৈনন্দিন সোঁৱৰণী যে এটা জীৱন বাকী আছে, আৰু সেইবোৰে সেই সোঁৱৰণীটো ধৰি ৰাখিছিল যেতিয়ালৈকে সেই এটা মৃত্যুৱে নাছিল যিয়ে পাপৰ ঋণ সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিশোধ কৰিব পাৰে।)

H3. তেওঁ কিমান তললৈ নামি আহিছিল

ফিলিপীয়া পত্ৰ 2:5 খ্ৰীষ্ট যীচুত যি ভাব, সেয়ে আপোনালোকৰ হওক (6) যি জনৰ অস্তিত্ব ঈশ্বৰ-ৰূপী আছিল। তেওঁ ঈশ্বৰৰ সমান হলেও তাক কাঢ়ি লোৱা বুলি নামানিলে। (7) বৰং নিজকে শূণ্য কৰিলে। আৰু তেওঁ দাসৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে। তেওঁ মানুহৰ নিচিনা হৈ অৱতীৰ্ণ হ'ল। আৰু তেওঁ আকাৰ-প্ৰকাৰত মানুহৰ দৰে হ'ল। (8) তেওঁ নিজকে সৰু কৰি মৃত্যুলৈকে, এনে কি ক্ৰুচীয় মৃত্যুলৈকে আজ্ঞাধীন হ'ল।

ঈশ্বৰৰ স্বৰূপত থাকি → এজন দাসৰ স্বৰূপ ধাৰণ কৰিলে → মৃত্যুলৈকে, ক্ৰুচৰ মৃত্যুলৈকে আজ্ঞাধীন হ'ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ফিলিপীয়া ২:৬-৮ পদত থকা পতনৰ ক্ৰমটো লক্ষ্য কৰক। যীচু ঈশ্বৰৰ স্বৰূপত আছিল। যীচুৰ সুখ্যাতি খালী কৰা হৈছিল। যীচুৱে এজন দাসৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে। যীচুৱে মানুহৰ সাদৃশ্যত আছিল। যীচু নম্ৰ হ'ল। যীচু বাধ্য হ'ল। যীচু মৃত্যুবৰণ কৰিলে। তাৰপাছত পোলে বাক্যটোত কঠোৰভাৱে প্ৰয়োজন নথকা আৰু দুটা শব্দ যোগ কৰিলে: "এনেকি ক্ৰুচৰ মৃত্যুও।" কেৱল যীচু মৰিল বুলি কোৱাটো পোলেৰ বাবে যথেষ্ট নাছিল। যীচুৰ মৃত্যুৰ নিদিষ্ট ধৰণটো পোলেৰ বক্তব্যৰ অংশ।)

H4. তেওঁক প্ৰকৃততে কি মূল্য দিব লগা হ'ল — আগতে কোৱা, আৰু পাছতো পুনৰ কোৱা

যিচয়া 50:6 প্ৰহাৰ কৰা সকললৈ মই মোৰ পিঠি দিলোঁ, আৰু মোৰ ডাঢ়ি উঘালোঁতাবিলাকলৈ মোৰ গাল পাতি দিলোঁ, অপমান আৰু ঘৃণাৰ পৰা মই মোৰ মুখ লুকুৱা নাই।

প্ৰহাৰ কৰা সকললৈ মই মোৰ পিঠি দিলোঁ → অপমান আৰু ঘৃণাৰ পৰা মই মোৰ মুখ লুকুৱা নাই।

গীতমালা 22:16 কিয়নো কুকুৰবোৰ মোৰ চাৰিওফালে আছে, দুষ্ট কাৰ্য কৰা লোক সকলে মোক বেৰি আছে; মোৰ হাত-ভৰিবোৰ কোঁচ খাই গৈছে। (17) মোৰ আটাইবোৰ হাড় মই লেখিব পাৰোঁ; সেই লোকসকলে মোলৈ একেথৰে চাইছে; উল্লাসৰ দৃষ্টিৰে চাইছে। (18) নিজৰ মাজত তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰ-কানি ভাগ বাঁটি লৈছে; মোৰ বস্ত্ৰৰ অৰ্থে চিঠি খেলাইছে।

তেওঁলোকে মোৰ হাত আৰু ভৰি বিক্ৰিলে → তেওঁলোকে নিজৰ মাজত মোৰ বস্ত্ৰ ভগাই ল'লে, আৰু মোৰ কাপোৰৰ কাৰণে চিঠি খেলিলে।

মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 27:35 পাছত তেওঁলোকে যীচুক ক্ৰুচত দি তেওঁৰ কাপোৰ চিঠি খেলি ভাগ-বাঁটি ল'লে;

তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিলে, আৰু চিঠি খেলি তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ভাগ কৰি ল'লে → যাতে সেয়ে পূৰ্ণ হয়।

যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা 19:34 তথাপি সৈন্য সকলৰ এজনে বৰছাৰে খোঁচ মাৰি তেওঁৰ কোষ হানিলে; আৰু তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল।

এখন বৰছাৰে তেওঁৰ কোষত খুচিলে → তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: দাউদে গীতমালা ২২ত বেছা হাত আৰু পাদৰ বিষয়ে লিখিছিল। দাউদে গীতমালা ২২ত সৈন্যবিলাকে কাপোৰ ভাগ কৰাৰ বিষয়েও লিখিছিল। ইস্ৰায়েলৰ কোনো লোকে কোনো ক্ৰুচীকৰণ দেখাৰ এহাজাৰ বছৰ পূৰ্বে দাউদে ইয়াক লিখিছিল। দাউদে তাৰ নিজৰ সৈতে ঘটা কোনো কথা বৰ্ণনা কৰি নাছিল। মথিয়ে শতিকাৰ পিছত লিখিছিল, যীচুৰ ক্ৰুচীকৰণ হোৱাৰ পিছত। মথিয়ে লিখি থৈ গৈছে যে সৈন্যবিলাকে গীতমালা ২২ত বৰ্ণিত কথাখিনি একেবাৰে সঠিকভাবে কৰিছিল। মথিয়ে কয় সৈন্যবিলাকে কিয় এনে কৰিছিল: "যাতে ইয়াক পূৰ্ণ হ'ব পাৰে।" দুয়োটা বিবৰণ একেলগে পঢ়ক। দাউদে ভবিষ্যতৰ পিনে চাই তাৰ বিবৰণ লিখিছিল, ক্ৰুচীকৰণ হ'ব বুলি জানিবৰ কোনো উপায় নাথাকিয়েই। মথিয়ে ক্ৰুচীকৰণৰ পিনে পিছফালে চাই তাৰ বিবৰণ লিখিছিল, ক্ৰুচীকৰণ হৈছিল বুলি অস্বীকাৰ কৰিবৰ কোনো উপায় নাথাকিয়েই।)

H5. মৃত্যুটো কিহৰ বাবে আছিল — এক দুখজনক ঘটনা নহয়, বৰং এখন সেতু

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 5:8 কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিছে, কাৰণ ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি পাপী আছিলোঁ, তেতিয়া খ্ৰীষ্টে আমাৰ বাবে আপোন প্ৰাণ দিলে। [G2644 katallasso ■] (9) এতেকে এতিয়া খ্ৰীষ্টৰ তেজেৰে ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, কিমান অধিক গুণে আমি তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাম। (10) কিয়নো যেতিয়া শত্ৰু আছিলোঁ, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ যোগেদি যদি আমি ঈশ্বৰে সৈতে মিলন হ'লোঁ, তেনেহলে সেই মিলনৰ যোগেদি আমি কিমান অধিক গুণে তেওঁৰ জীৱনৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাম;

আমি পাপী থাকোঁতেই খ্ৰীষ্টই আমাৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিলে → তেওঁৰ পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ দ্বাৰাই আমি ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলিত হ'লোঁ।

2 কৰিন্থীয়া 5:18 কিন্তু যি ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সৈতে আমাক মিলন কৰালে আৰু সেই মিলনৰ পৰিচৰ্যা পদ আমাক দিলে; সেই ঈশ্বৰৰ পৰাই এই সকলো হয়। [G2643 katallage ■] (19) সেই মিলনৰ কথা এই, ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টত জগত খনক মিলন কৰিলে, তেওঁলোকৰ পাপময় বাধাবোৰ গণনা নকৰিলে; আৰু সেই মিলনৰ বাৰ্তা আমাক গতাই দিলে। (20) এতেকে ঈশ্বৰে আমাক ৰাজদূত পাতি, আমাৰ দ্বাৰাই মিনতি কৰোঁৱাৰ দৰে আমি খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে ৰাজদূতৰ কৰ্ম কৰিছোঁ। খ্ৰীষ্টৰ হৈ এই বিনয় কৰোঁ: "আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলন হওক।" (21) তেওঁ আমাক খ্ৰীষ্টত ঈশ্বৰীয় ধাৰ্মিকতা স্বৰূপ হ'বলৈ, পাপ নকৰা জনকে পাপী কৰি, তেওঁকে আমাৰ পাপৰ বাবে ক্ৰুচত বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিলে।

ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টত থাকি জগতখনক নিজৰ লগত মিলাইছিল → যি জনে পাপ নাজানিছিল, তেওঁকেই আমাৰ বাবে পাপ কৰিলে।

1 তীমথিয় 2:5 কাৰণ ঈশ্বৰ এজন আৰু তেওঁৰ সৈতে মানুহৰ মাজত মধ্যস্থও এজন, তেৱেঁই মনুষ্য খ্ৰীষ্ট যীচু; (6) তেওঁ সকলো মানুহৰ কাৰণে মুক্তিৰ মূল্য হিচাবে নিজৰ জীৱন দান কৰিলে। যীচুৰ এই কাৰ্যই সঠিক সময়ত সকলোকে সাক্ষ্য দিলে।

এজন ঈশ্বৰ + ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ মাজত এজন মধ্যস্থ, সেই মানুহ খ্ৰীষ্ট যীচু।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা-ভাৱনা: এজন মধ্যস্থতাকাৰী (যি জনে বিচ্ছিন্ন হোৱা দুই পক্ষৰ মাজত থিয় দি সেই দুই পক্ষক পুনৰ একত্ৰিত কৰে) সম্পূৰ্ণৰূপে দুয়োপক্ষৰেই হ'ব লাগিব, নহলে তেওঁ মধ্যস্থতাকাৰী হিচাপে কাম কৰিব নোৱাৰে। 1 তীমথিয় ২:৫ পদত মধ্যস্থতাকাৰী সম্পৰ্কে কি কোৱা হৈছে চাওক: "সেই মানুহ, খ্ৰীষ্ট যীচু।" তেওঁ

মানুহ হ'ব লাগিব, নহলে তেওঁ মানুহবোৰে থিয় হোৱা ঠাইত থিয় হ'ব নোৱাৰিব আৰু মানুহৰ মৃত্যু মৰিব নোৱাৰিব। এতিয়া চাওক ২ কৰিছীয়া ৫:১৯ পদত সেই মৃত্যুৰ ভিতৰত কি সত্য আছিল বুলি কোৱা হৈছে: "ঈশ্বৰ খ্ৰীষ্টৰ মাজত আছিল।" আৰু তেওঁ ঈশ্বৰ হ'ব লাগিব, নহলে তেওঁৰ মৃত্যুও আন এজন মানুহৰ মৃত্যুৰ দৰেই হৈ পৰিব, যাৰ দ্বাৰা কাৰো বাবে পৰিত্ৰাণ (পাপ আৰু পাপৰ দণ্ডৰ পৰা উদ্ধাৰ) নাথাকিব। এইকাৰণেই "যীচু কোন" এই প্ৰশ্নটো কেৱল পণ্ডিতসকলৰ বাবেহে থকা এটা গৌণ প্ৰশ্ন নহয়। পৰিত্ৰাণৰ সমগ্ৰ মতবাদ ইয়াৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰশীল।)

H6. খুঁটাত থকা সাপ — এখন পুৰণি চিত্ৰ যিটো তেওঁ নিজলৈ প্ৰয়োগ কৰিলে

গননা পুস্তক 21:8 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, "তুমি এটা বিষাক্ত সাপ সাজি এডাল খুটিৰ ওপৰত নিচানস্বৰূপে তুলি ৰাখিবা। তেতিয়া সাপে দংশা যিকোনো লোকে যদি তালৈ চায়, সেইজন জীৱ।" (9) তেতিয়া মোচিয়ে পিতলৰ এটা সাপ বনাই নিচানস্বৰূপে এডাল খুটিত তুলি ৰাখিলে। যেতিয়া সাপে কোনো মানুহক দংশিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই পিতলৰ সাপলৈ দৃষ্টি কৰি জীলে।

যিয়ে কামোৰ খায়, সি তাকে চাই জীয়াই থাকিব।

বেলেগ দৃষ্টিভঙ্গী, একেই দৃশ্য — মৰুভূমিৰ খুঁটা, আৰু পাহাৰৰ ওপৰৰ ক্ৰুচ

যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা 3:14 মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্ৰান্তত সাপটোক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো অৱশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হ'ব (15) যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে অনন্ত জীৱন পাব পাৰে। (16) কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়। (17) কিয়নো জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে।

মোজিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্ৰান্তত সাপক তুলি ধৰিছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো তুলি ধৰা হ'ব লাগিব → যিয়ে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, সি বিনষ্ট নহ'ব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: গণনা পুস্তক ২১ অধ্যায় আৰু যোহান ৩ অধ্যায়ৰ মাজৰ এই সম্পৰ্কটো এই অধ্যয়নে সৃষ্টি কৰা কোনো সম্পৰ্ক নহয়। যীচুৱে নিজেই নিজৰ পৰিচয়ৰ বিষয়ে এই সম্পৰ্কটো স্পষ্টভাৱে আৰু মুকলিকৈ কৈছিল। মৰুভূমিত মৃতপ্ৰায় লোকসকলক নিজকে সুস্থ কৰিবলৈ, সাহসী হ'বলৈ, বা আৰোগ্য উপাৰ্জন কৰিবলৈ কোৱা হৈছিল নাছিল। তাৰ পৰিবৰ্তে তেওঁলোকক ঈশ্বৰে খুঁটাত তুলি ধৰা বস্তুটোৰ ফালে চাবলৈ কোৱা হৈছিল। যিসকলে চাইছিল, তেওঁলোক জীয়াই আছিল। এতিয়া এই দুটা দৃশ্য একেলগে ধৰি ৰাখি আদ্ভুত অংশটো লক্ষ্য কৰক। খুঁটাত তুলি ধৰা পিতলৰ সাপটো, ইয়াক দেখা লোকসকলক মৃত্যুৰ ফালে লৈ যোৱা সেই একেই বস্তুৰ আকৃতিৰেই আছিল। পোলে ক্ৰুচৰ বিষয়েও এনেকুৱাই এক আদ্ভুত সত্য কথা কৈছে, যে যীচুক আমাৰ কাৰণে পাপ হিচাপে সজা হৈছিল, যদিও তেওঁ কোনো পাপ নাজানিছিল (২ কৰিছীয়া ৫:২১)। আৰোগ্যটো অভিশাপৰ একেই আকৃতিৰে তুলি ধৰা হৈছিল।)

I. পিতৃয়ে নিজেই পুত্ৰক "ঈশ্বৰ" আৰু "প্ৰভু" বুলি মাতিছে

I1. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 1:1 পূৰ্বকালত ঈশ্বৰে ভাৱবাদী সকলৰ মাধ্যমেদি বহু বাৰ নানাভাৱে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ সৈতে কথা পাতিছিল। (2) কিন্তু এতিয়া এই শেষৰ দিনবোৰত ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ লগত কথা ক'লে; ঈশ্বৰে সেই পুত্ৰকেই সকলোৰে উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁৰ যোগেদি বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ড খনো সৃষ্টি কৰিলে। (3) সেই পুত্ৰ ঈশ্বৰৰ গোঁৱৰময় পোহৰ। ঈশ্বৰৰ সকলো গুণৰ পূৰ্ণ প্ৰতিবিম্ব; পুত্ৰই ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম বাক্যৰ দ্বাৰাই সকলো ধৰি ৰাখিছে। সেই পুত্ৰই সকলো মানুহক পাপৰ পৰা শুচি কৰিলে আৰু তাৰ পাছত স্বৰ্গত ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ সোঁ হাতে ওখ সিংহাসনত বহিল।

তেওঁ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ সৈতে কথা কৈছে + যাৰ দ্বাৰাই তেওঁ জগতসমূহো সৃষ্টি কৰিছিল → তেওঁৰ প্ৰতাপৰ উজ্জ্বলতা, আৰু তেওঁৰ স্বৰূপৰ প্ৰতিমূৰ্তি।

I2. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 1:5 কাৰণ, ঈশ্বৰে কেতিয়াবা সেই স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ মাজত কোনো এজনক কৈছিল নেকি যে, "তুমি মোৰ পুত্ৰ; আজি মই তোমাৰ পিতৃ হ'লো?" আকৌ, তেওঁ কেতিয়াবা তেওঁলোকক কৈছিল নেকি যে, "মই তেওঁৰ পিতৃ আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব?"

[G4416 prototokos ■] (6) পুণৰ, ঈশ্বৰে যেতিয়া সেই প্ৰথমে জন্মা জনক জগতলৈ আনিলে, তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "ঈশ্বৰৰ সমস্ত দূত সকলে তেওঁৰ আৰাধনা কৰক।"

কাৰণ, ঈশ্বৰে কেতিয়াবা সেই স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ মাজত কোনো এজনক কৈছিল নেকি যে? → ঈশ্বৰৰ সমস্ত দূত সকলে তেওঁৰ আৰাধনা কৰক।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ইব্ৰী পুস্তকখনৰ প্ৰথম অধ্যায়টোৱে গোটেইখিনি এটা দীঘলীয়া যুক্তি আগবঢ়ায়। সেই যুক্তিটো হ'ল, পুত্ৰজন কোনো দূত নাছিল আৰু কেতিয়াও দূত নাছিল। এনে এক অধ্যয়নত এই কথাটো মন কৰিবলগীয়া, যিয়ে "যিহোৱাৰ দূত" নামৰ এজন ব্যক্তিৰ বিষয়ে বহুতো পৃষ্ঠা ব্যয় কৰি আহিছে। হিব্ৰু শব্দ মালাকে এটা কামৰ কথা কয়। ঈশ্বৰৰ নিজৰ পুত্ৰই পুৰণি নিয়মৰ কিছুমান সময়ত সেই কাম কৰিছিল। কিন্তু ইব্ৰী পুস্তকখনৰ লিখকজনে কাকো পুত্ৰজনক সৃষ্ট দূতসকলৰ মাজত গণনা কৰিবলৈ নিদিয়ে। দূতসকলক পুত্ৰজনক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ কোৱা হৈছে।)

I3. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 1:8 কিন্তু পুত্ৰৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে ক'লে, "হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন চিৰকাল স্থায়ী, তোমাৰ ৰাজ্যৰ শাসন, ন্যায়ৰ শাসন। (9) তুমি ধাৰ্মিকতাক প্ৰেম কৰিলা আৰু দুৰাচাৰীক ঘিণ কৰিলা; এই কাৰণে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সঙ্গী সকলতকৈ তোমাক অধিক আনন্দৰূপ তেলেৰে অভিষিক্ত কৰিলে।" (10) "হে প্ৰভু, তুমি আদিত পৃথিৱীৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা। আকাশ-মণ্ডলো তোমাৰ হাতৰ কৰ্ম। (11) সেইবোৰ ধ্বংস হৈ যাব; কিন্তু তুমি নিত্য; সেই সকলো কাপোৰৰ দৰে পুৰণি হৈ যাব। (12) তুমি চাদৰৰ দৰে সেইবোৰক নুৰিয়াবা, কাপোৰৰ দৰে সেইবোৰ সলোৱা হ'ব, কিন্তু তুমি হ'লে সদায় একে আছা আৰু তোমাৰ বছৰবোৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব।"

পুত্ৰৰ প্ৰতি তেওঁ কৈছে, হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন চিৰকাললৈকে → হে প্ৰভু, তুমিয়েই আৰম্ভণিতে পৃথিৱীৰ ভেটি স্থাপন কৰিছিল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা-ধাৰণা: ইব্ৰী ১:৮ পদৰ প্ৰথম পাঁচটা শব্দ আকৌ পঢ়ক: "কিন্তু পুত্ৰৰ বিষয়ে তেওঁ কৈছে।" এইটো ইব্ৰী পুস্তকখনৰ লেখকৰ যীচুৰ বিষয়ে থকা মতামত নহয়। ই পিতৃ ঈশ্বৰে পুত্ৰৰ সৈতে পোনপটীয়াকৈ কথা পতাৰ বিৱৰণ। পিতৃয়ে পুত্ৰক "হে ঈশ্বৰ" বুলি সম্বোধন কৰে, তাৰ পাছত পুত্ৰক "প্ৰভু" বুলি সম্বোধন কৰে, আৰু তাৰ পাছত পৃথিৱী আৰু আকাশ-মণ্ডল সৃষ্টি কৰাৰ কৃতিত্ব পুত্ৰকে দিয়ে। যদি কোনোৱে এই যুক্তি দিব বিচাৰে যে শাস্ত্ৰত পুত্ৰক কেতিয়াও ঈশ্বৰ বুলি কোৱা হোৱা নাই, তেন্তে সেই ব্যক্তিয়ে এই পদটোৰ বিষয়ে সন্মুখীন হ'ব লাগিব, য'ত পিতৃয়ে পুত্ৰক ঈশ্বৰ বুলি কৈছে।)

ভিন দৃষ্টিকোণ, একেই দৃশ্য — এজন ৰজাৰ বাবে লিখা এখন গীত, আৰু পিতৃয়ে সেইখন পুত্ৰক উদ্ধৃত কৰা

গীতমালা 45:6 ঈশ্বৰে তোমাক দিয়া সিংহাসন চিৰস্থায়ী, অনন্ত কাললৈকে থাকে; তোমাৰ ৰাজকীয় ৰাজদণ্ড ন্যায়শাসনৰ দণ্ড। (7) তুমি ধাৰ্মিকতাক ভাল পোৱা আৰু দুষ্টতাক ঘৃণা কৰা; সেইবাবে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে, তোমাৰ সংগীসকলতকৈ অধিক বেচি আনন্দৰ তেলেৰে তোমাক অভিষেক কৰিলে।

ঈশ্বৰে তোমাক দিয়া সিংহাসন চিৰস্থায়ী → তোমাৰ ঈশ্বৰে, তোমাৰ সংগীসকলতকৈ অধিক বেচি আনন্দৰ তেলেৰে তোমাক অভিষেক কৰিলে।

গীতমালা 102:25 অনেক কালৰ আগতে তুমি এই বিশ্বৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা; আকাশমণ্ডল তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য। (26) সেইবোৰ ধ্বংস হৈ যাব, কিন্তু তুমি হ'লে চিৰকাল থাকিবা; কাপোৰৰ দৰে সেই সকলো জীৰ্ণ হৈ যাব; তুমি সেইবোৰক বস্ত্ৰৰ নিচিনাকৈ সলনি কৰিবা; তাতে সেইবোৰ আৰু নাথাকিব। (27) কিন্তু তুমি হ'লে সদায় একে, তোমাৰ বছৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব।

অনেক কালৰ আগতে তুমি এই বিশ্বৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা → কিন্তু তুমি হ'লে সদায় একে, তোমাৰ বছৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এইটো এনে এক স্থান যত দুটা পদ পাঠক পাশে পাশে পঢ়িলে সঁচাকৈয়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ কাম হয়। গীতমালা 8৫ এটা বিয়াৰ গীত। গীতমালা ১০২ সংকটত পৰা এজন মানুহৰ প্ৰাৰ্থনা। গীতমালা ১০২ত, সেই বাক্যবোৰ যিহোৱা, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ, যিয়ে জগত সৃষ্টি কৰিছিল, তাৰ উদ্দেশ্যে কৈছে। দুটা গীতমালাই বেথলেহেমত যীশুৰ জন্মৰ শতিকাসমূহ আগেয়ে লিখা হৈছিল। ইব্ৰী ১ অধ্যায়ত দুটা গীতমালাৰ পদ উদ্ধৃত কৰা হৈছে। ইব্ৰী ১ অধ্যায়ত দুটা গীতমালাকে পিতা ঈশ্বৰৰ বাক্য বুলি উপস্থাপন কৰা হৈছে। ইব্ৰী ১ অধ্যায়ত দুটা গীতমালাকে পুত্ৰৰ ওপৰতে প্ৰয়োগ কৰা হৈছে। মূল গীতমালা আৰু ইব্ৰী ১ অধ্যায়ত উদ্ধৃত পদৰ শব্দৰ সৰু সৰু পাৰ্থক্যবোৰ মন কৰক। বাইবেলে এই সৰু পাৰ্থক্যবোৰ গুপ্ত ৰাখি নথৈ, আৰু এই অধ্যয়নটোও সেইবোৰ গুপ্ত নাৰাখে। গীতমালা আৰু ইব্ৰী ১ অধ্যায়ৰ মাজত যিটো পৰিবৰ্তন নহয়, সেইটো হ'ল সেই বাক্যবোৰ কাৰ বিষয়ে কৈছে সেই ব্যক্তিৰ পৰিচয়।)

J. যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে — যি পদটোৱে যুক্তিৰ অন্ত পেলালে

J1. গীতমালা 110:1 যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, “যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰোঁ, তেতিয়ালৈকে তুমি মোৰ সোঁহাতে বহি থাক।” [H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■] (2) যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাৰ শক্তিশালী ৰাজদণ্ড প্ৰেৰণ কৰিব, তেওঁ ক'ব, “তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ মাজত ৰাজত্ব কৰা।”

প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক কলে, তুমি মোৰ সোঁহাতে বহি থাক → যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবিলাকক তোমাৰ পাদপীঠ নকৰোঁ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: গীতমালা ১১০:১ পদৰ এই এষাৰ পংক্তিয়ে প্ৰথম পাঠতকৈ অধিক অৰ্থ বহন কৰে। ইংৰাজীত, দুয়োটা শব্দকেই “Lord” বুলি ছপা হৈছে। পাৰ্থক্যৰ একমাত্ৰ সূত্ৰটো হ'ল ডাঙৰ আখৰৰ ব্যৱহাৰ। প্ৰথম শব্দটো ডাঙৰ আখৰত ছপা হৈছে, LORD। দ্বিতীয় শব্দটো ডাঙৰ আখৰত ছপা হোৱা নাই। ইংৰাজীৰ তলত, এইবোৰ দুটা বেলেগ বেলেগ হিৰু শব্দ। প্ৰথম হিৰু শব্দটো হৈছে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-নাম, যিহোৱা (H3068)। KJV ত ডাঙৰ আখৰে সদায় বুজায় যে তলৰ হিৰু শব্দটো যিহোৱা। দ্বিতীয় হিৰু শব্দটো হৈছে আদোন (H113), যিটো প্ৰভু বা শাসকৰ বাবে ব্যৱহৃত এটা শব্দ। ইয়াত ব্যৱহৃত আদোনৰ ৰূপটোৱে “মোৰ প্ৰভু” বুজায়। এই গীত লিখা দায়ূদে ঈশ্বৰক এজন ব্যক্তিৰ সৈতে কথা পতা বুলি লিপিবদ্ধ কৰিছে, যাক দায়ূদে নিজৰ প্ৰভু বুলি কৈছে। এতিয়া সহজ প্ৰশ্নটো বিবেচনা কৰক। দায়ূদ ইস্ৰায়েলৰ ৰজা আছিল। তেওঁৰ প্ৰভু কোন আছিল? উত্তৰটো আৰু অদ্ভুত হৈ পৰে যেতিয়া আপুনি মনত ৰাখে যে ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল যে খ্ৰীষ্ট পিছৰ পুৰুষত দায়ূদৰ নিজৰ বংশৰ পৰাই আহিব। এজন মানুহে সাধাৰণতে নিজৰ প্ৰপৌত্ৰক “মোৰ প্ৰভু” বুলি নকয়।)

জে২. তেৱেঁ নিজেই তাৰ বিষয়ে তাসকলক প্ৰশ্ন কৰিছিল, আৰু কোনেও উত্তৰ দিব নোৱাৰিছিল

মথিয়ে লিখা শুভবৰ্তা 22:41 ফৰীচী সকল গোট খাই থাকোঁতে, যীচুৱে তেওঁলোকক এটা প্ৰশ্ন সুধিলে (42) তেওঁ সুধিলে, “খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ মনে কি ধৰে? তেওঁ কাৰ সন্তান?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “দায়ূদৰ সন্তান”। (43) যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে দায়ূদে কেনেকৈ আত্মাৰ দ্বাৰাই প্ৰভু বুলিলে আৰু ক'লে (44) প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক ক'লে, মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ চৰণৰ অধীন নকৰালৈকে, মোৰ সোঁ হাতে বহি থাক। (45) এতেকে দায়ূদে যদি খ্ৰীষ্টক প্ৰভু বোলে, তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ সন্তান হ'ব পাৰে?” (46) তেতিয়া কোনেও তেওঁক একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে; আৰু সেই দিনাৰে পৰা তেওঁক কোনো কথা সুধিবলৈকো কাৰো সাহস নহ'ল।

তেন্তে দায়ূদেই যদি তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়, তেওঁ তাৰ পুত্ৰ কেনেকৈ হয়? → আৰু কোনেও তেওঁক এটাও কথাৰে উত্তৰ দিব নোখোৱালে।

(মোৰ ব্যক্তিগত ভাবনা: মথি ২২:৪১-৪৬ পদত যীশুৱে ফৰীচী সকলক তেওঁৰ নিজৰ প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ কৈ থোৱা নাছিল। তেওঁ প্ৰশ্নটো কৰি অনুত্তৰ ৰাখি থৈছিল। এতিয়াও ইয়াৰ উত্তৰ পোৱা নাই, আৰু আজিও এটাই মাত্ৰ উত্তৰ ইয়াৰ লগত খাপ খায়। খ্ৰীষ্ট মাংস অনুসাৰে দাউদৰ পুত্ৰ, আৰু দাউদ জন্ম হোৱাৰ আগতে তেওঁ যি আছিল, সেই অনুসাৰে দাউদৰ প্ৰভু।)

J3. মণ্ডলী আৰম্ভ হোৱা দিনা পিতৰে একেটা পদ ব্যৱহাৰ কৰিছিল

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:32 সেই যীচুকে ঈশ্বৰে পুনৰায় মৈদামৰ পৰা জীৱিত কৰিলে, সেই ঘটনাৰ সাক্ষী আমি আছোঁ। (33) এতেকে উত্তোলিত হৈ ঈশ্বৰৰ সোঁ হাতে ওখ পদ পাই আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ বিষয়ে পিতৃৰ পৰা প্ৰতিজ্ঞা পাই আপোনালোকে যি দেখিছে আৰু শুনি আছে, এইবোৰ তেওঁ বাকি দিলে। (34) কিয়নো দায়ূদ হ'লে স্বৰ্গলৈ উঠা নাই, কিন্তু তেওঁ নিজেই এই কথা ক'লে, “প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক ক'লে, মোৰ সোঁফালে বহি থাক। (35) “যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰোঁ।” (36) এই কাৰণে ইস্ৰায়েলৰ সকলো মানুহে ইয়াক নিশ্চয়কৈ জনা উচিত যে, যি জনক অৰ্থাৎ যি জন যীচুক আপোনালোকে ক্ৰুচত দিলে, ঈশ্বৰে হলে তেওঁক প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট পাতিলে।

দায়ূদ স্বৰ্গলৈ আৰোহণ কৰা নাই → ঈশ্বৰে সেই যীচুক, যাক তোমালোকে ক্ৰুচত হত্যা কৰিলা, তেওঁকেই প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট দুয়োটাই কৰিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পাঁচনিৰ কাৰ্যপুস্তক ২:২৯-৩৬ ত পিতৃৰ যুক্তি চমু। পিতৃৰ যুক্তিত কোনো চতুৰালীৰ প্ৰয়োজন নাই। দায়ূদে ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে বহা এজন লোকৰ বিষয়ে লিখিছিল। দায়ূদ নিজে কেতিয়াও ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে বহিবলৈ ওপৰলৈ যোৱা নাছিল। পিতৃৰে কেইটামান পদৰ আগতেই কয় যে এজন লোকে গৈ দায়ূদৰ মৈদাম

চাব পাৰে। সেয়েহে সেই গীত দায়ুদৰ বিষয়ে নাছিল। তাৰ পিছত পিতৰে সেই গীতটো কাৰ বিষয়ে আছিল সেই ব্যক্তিৰ নাম কয়। পিতৰে কোনো নৰম নকৰাকৈয়ে এই ব্যক্তিৰ নাম কয়: "সেই একে যীচুকেই, যাক তোমালোকে ক্ৰুচত দিলা।" পিতৰে এই ব্যক্তিক "প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট দুয়ো" বুলি কয়।)

J4. একেই গীতত এটা কথা কোৱা হৈছে — আৰু ইব্ৰী পুস্তকে ইয়াৰ ওপৰত এক সম্পূৰ্ণ যুক্তি নিৰ্মাণ কৰিছে

গীতমালা 110:4 “তুমি মল্লীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ কাৰণে এজন পুৰোহিত হ’বা।” যিহোৱাই এই শপত খালে; তেওঁ নিজৰ মন সলনি নকৰিব।

তুমি মল্লীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ কাৰণে এজন পুৰোহিত হ’বা → যিহোৱাই এই শপত খালে; তেওঁ নিজৰ মন সলনি নকৰিব।

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 5:5 সেইদৰে খ্ৰীষ্টেও মহা-পুৰোহিত হৈ নিজে মহিমা লবলৈ নিজকে মনোনীত নকৰিলে। কিন্তু ঈশ্বৰেই তেওঁক ক’লে, “তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজি মই তোমাৰ পিতৃ হ’লো।” (6) সেইদৰে আন এঠাইত কৈছে: “তুমি চিৰকালৰ কাৰণে মল্লীচেদকৰ ৰীতি অনুসাৰে হোৱা এজন পুৰোহিত।”

সেইদৰে খ্ৰীষ্টেও মহা-পুৰোহিত হৈ নিজে মহিমা লবলৈ নিজকে মনোনীত নকৰিলে → তুমি চিৰকালৰ কাৰণে মল্লীচেদকৰ ৰীতি অনুসাৰে হোৱা এজন পুৰোহিত।

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:3 মল্লীচেদকৰ পিতৃ, মাতৃ বা তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষৰ কোনো বংশতালিকা নাছিল। তেওঁৰ আৰম্ভণ আৰু শেষ জীৱনৰ কোনো নথি-পত্ৰ নাই। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ দৰে তেওঁ হৈছে চিৰকালৰ পুৰোহিত।

নাইবা দিনৰ আৰম্ভণি, নাইবা জীৱনৰ শেষ → তেওঁ সদায় পুৰোহিত হৈয়েই থাকে।

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:24 কিন্তু যীচু চিৰকাল জীৱিত আছে বাবে তেওঁৰ পুৰোহিত পদে চিৰস্থায়ী। (25) সেয়েহে যি সকলে যীচুৰ মাধ্যমেদি ঈশ্বৰৰ কাষ চাপে, তেওঁলোকক যীচুৱে সম্পূৰ্ণকৈ উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে; কাৰণ তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবেদন কৰিবলৈ যীচু সদায় জীয়াই আছে।

তেওঁ চিৰকাল থাকে + তেওঁৰ অপৰিবৰ্তনীয় পুৰোহিতপদ আছে → তেওঁ তাক সম্পূৰ্ণৰূপে ৰক্ষা কৰিবলৈ সমৰ্থ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এটা চমু গীতত বহুতো কথা সোমাই আছে। গীত ১১০ ত এজন ব্যক্তিৰ কথা কোৱা হৈছে যাকে দায়ুদে তাৰ প্ৰভু বুলি কৈছে, যি জন ঈশ্বৰৰ সোফালে বহি আছে। গীত ১১০ ত চিয়োনৰ পৰা ৰাজ্যশাসন কৰা এজন ৰজাৰ কথা কোৱা হৈছে। গীত ১১০ ত অনন্ত কালৰ বাবে এজন পুৰোহিতৰ কথা কোৱা হৈছে, যি জন ইস্ৰায়েলৰ পুৰোহিত পদতকৈয়ো পুৰণি এক শ্ৰেণীৰ, আৰু যাৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে এনে এক শপত খাইছে যিটো ঈশ্বৰে ঘূৰাই নিব নোখোজে। প্ৰাচীন ইস্ৰায়েলত, বিধানে ৰজাৰ পদ আৰু পুৰোহিতৰ পদ পৃথক ৰাখিছিল। সেই বিধানৰ অধীনত এজন মানুহে দুয়োটা পদ নধৰাৰ অনুমতি নাছিল। গীত ১১০ ত এজন ব্যক্তিকেই দুয়োটা পদ দিয়া হৈছে। ইব্ৰীয়া পুস্তকখনে সেই ব্যক্তি কোন, সেই বিষয়ে ব্যাখ্যা কৰোতে কেইবাটাও অধ্যায় ব্যয় কৰিছে।)

K. কবৰৰ পৰা উত্থিত হ’ল — আৰু তোমাত জীয়াই আছে

K1. সেই সত্যটো নিজেই, আৰু সেইটো কেনেদৰে প্ৰদান কৰা হ’ল

1 কৰিন্থীয়া 15:3 কিয়নো মই যি শিক্ষা পালোঁ, তাৰে এই প্ৰধান শিক্ষা আপোনালোকক দিলোঁ যে, ধৰ্মশাস্ত্ৰ অনুসাৰে খ্ৰীষ্ট আমাৰ পাপৰ কাৰণে মৰিল; (4) আৰু তেওঁক মৈদাম দিয়া হ’ল; আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰ অনুসাৰে তৃতীয় দিনা পুনৰুত্থিত হ’ল;

খ্ৰীষ্টই শাস্ত্ৰ অনুসাৰে আমাৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিলে + তেওঁক মৈদাম দিয়া হ’ল + তৃতীয় দিনা তেওঁ পুনৰায় উত্থিত হ’ল।

1 কৰিন্থীয়া 15:20 কিন্তু এতিয়া খ্ৰীষ্ট নিদ্ৰিত লোকৰ মাজৰ পৰা উত্থিত হ’ল, তেৱেঁই মৃত লোক সকলৰ মাজত প্ৰথম ফল।

খ্ৰীষ্ট মৃত লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উঠিলে, আৰু নিদ্ৰিত হোৱাসকলৰ প্ৰথম গুটি হ’ল।

পুনৰুত্থানে তেওঁৰ বিষয়ে কি প্ৰমাণ কৰিলে

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 1:3 সেয়ে তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ৰ শুভবৰ্তা; যি জনে মানৱ ৰূপে দায়ুদৰ বংশত জন্মিছিল। (4) তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰ শক্তিৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰূপে ঘোষণা কৰা হৈ পবিত্ৰতাৰ দ্বাৰা মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থিত হ’ল, তেৱেঁই আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট।

মাংস অনুসাৰে দায়ুদৰ বংশৰ পৰা জন্ম হ’ল → মৃতবিলাকৰ মাজৰ পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰা পৰাক্ৰমেৰে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰকাশিত হ’ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পাউলে ৰোমীয়া ১:৩-৪ ত পুনৰ উত্তৰৰ দুটা ভাগকেই এক বাক্যত, ক্ৰমানুসাৰে ৰাখিছে। যীচু মাংসত দায়ুদৰ বংশৰ পৰা আহিছিল। যীচুক মৃত্যুৰ পৰা উঠি আহিবলৈ পাৰাত পৰাক্ৰমেৰে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি ঘোষিত হ’ল। কোনো ব্যক্তিয়ে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি দাবী কৰিব পাৰে। কেবল যীচুৱেই মৃত্যুৰ পৰা উঠি আহি সেই দাবী প্ৰমাণিত হ’বলৈ পাইছিল।)

K3. পুৰণি নিয়মে প্ৰথমে ইয়াক কৈছিল

গীতমালা 16:10 কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণ চিয়োলত ত্যাগ নকৰিবা, তোমাৰ ভক্তজনক গাতত ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা। (11) তুমি মোক জীৱনৰ পথ শিকাইছা; তোমাৰ উপস্থিতিত আছে পৰিপূৰ্ণ আনন্দ; তোমাৰ সোঁ-হাতত আছে অনন্ত সুখ।

কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণ চিয়োলত ত্যাগ নকৰিবা → তোমাৰ ভক্তজনক গাতত ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা।

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:29 হে ভাইসকল, পিতৃ কুলপতি দায়ুদৰ কথা আপোনালোকৰ আগত স্পষ্টকৈ কব পাৰোঁ যে, তেওঁ মৰিল আৰু তেওঁক মৈদামত থোৱা হ’ল, তেওঁৰ সেই মৈদাম আজিলৈকে আমাৰ মাজত আছে। (30) কিন্তু নিজে এজন ভাববাদী হৈ তেওঁৰ বংশৰ পৰা এজনক তেওঁৰ সিংহাসনত বহুৱাবলৈ, ঈশ্বৰে শপত খাই যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল (31) সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত, ভবিষ্যতৰ ঘটনালৈ চাই খ্ৰীষ্টৰেই পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে ক’লে যে, ‘তেওঁক মৃতলোকত ত্যাগ কৰা নহ’ল আৰু তেওঁৰ শৰীৰো ক্ষয় নাপালোঁ’

দায়ুদ মৃত আৰু কবৰ প্ৰাপ্ত হৈছে → তেওঁ ইয়াকে আগতীয়াকৈ দেখি খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে কথা কৈছিল।

K4. আৰু এতিয়া — তেওঁ যিসকল লোকক ৰক্ষা কৰিলে সেই লোকসকলৰ মাজত জীয়াই আছে

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ ৪:১১ যি জনে খ্ৰীষ্ট যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, তেওঁৰ আত্মা যদি আপোনালোকৰ জীৱনত থাকে, তেনেহলে খ্ৰীষ্ট যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনে আপোনালোকত নিবাস কৰা তেওঁৰ আত্মাৰ যোগেদি, আপোনালোকৰ মৰ্ত্য দেহকো জীয়াব।

যি জনৰ আত্মাই যীচুক মৃতসকলৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, সেই আত্মা তোমালোকৰ অন্তৰত বাস কৰে → তেওঁ তোমালোকৰ মৰ্ত্য শৰীৰকো জীৱিত কৰিব।

গালাতীয়া পত্ৰ ২:২০ মই খ্ৰীষ্টে সৈতে ক্ৰুচত হত হ'লো; মই জীয়াই আছোঁ বুলিলেও, সেয়ে এতিয়া মই নহয়, খ্ৰীষ্টহে মোৰ লগত জীয়াই আছে; মোৰ শৰীৰত যি জীৱন এতিয়া আছে, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত কৰা বিশ্বাসতহে মই সেই জীৱন-যাপন কৰিছোঁ। তেওঁ মোক প্ৰেম কৰিলে আৰু মোৰ কাৰণে নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে।

মই খ্ৰীষ্টে সৈতে ক্ৰুচত হত হ'লো → সেয়ে এতিয়া মই নহয়, খ্ৰীষ্টহে মোৰ লগত জীয়াই আছে।

কলচীয়া পত্ৰ ১:২৭ ঈশ্বৰে তেওঁৰ মূল্যবান মহিমাময় নিগূঢ় তত্ত্ব অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিবলৈ মনস্থ কৰিলে, সেই নিগূঢ় তত্ত্ব সকলো লোকৰ কাৰণে; আৰু সেই নিগূঢ় তত্ত্ব হ'ল স্বয়ং খ্ৰীষ্ট, যি জন আপোনালোকৰ মাজত আছে। তেওঁ আমাৰ গৌৰৱৰ আশা।

[G3466 musterion ■]

এই ৰহস্য = তোমালোকৰ অন্তৰত থকা খ্ৰীষ্ট, গৌৰৱৰ আশা।

যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা ১৪:২৩ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “কোনোৱে যদি মোক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব; মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক প্ৰেম কৰিব, আৰু আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰে সৈতে নিবাস কৰিম।

কোনোৱে যদি মোক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব → আৰু আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰে সৈতে নিবাস কৰিম।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এই অধ্যয়নৰ সমগ্ৰ ধাৰাটো তাৰ সমাপ্তিলৈকে অনুসৰণ কৰক। যীচু কোনো বস্তু সৃষ্টি হোৱাৰ আগতেই পিতৃৰ সৈতে আছিল। যীচু পুৰণি নিয়মত মানুহৰ আগত প্ৰকাশ পাইছিল, আৰু সেই মানুহবিলাক জীয়াই আছিল। যীচু এক সৰু নগৰত এগৰাকী মহিলাৰ পৰা জন্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। যীচুক এক পাহাৰত, কাঠৰ ওপৰত, নগৰৰ বাহিৰত বধ কৰা হৈছিল। যীচু কবৰৰ পৰা বাহিৰ আছিল। বাইবেলে এতিয়া কয় যে যীচু মানুহৰ ভিতৰত জীয়াই থাকে। এই সমাপ্তিয়েই হৈছে এই অধ্যয়নটোৰ গোটেই সময়ৰ লক্ষ্য। এই অধ্যয়নৰ উদ্দেশ্য কেতিয়াও যীচু কোন তাৰ বিষয়ে যুক্তি জয় কৰা নাছিল। এই অধ্যয়নৰ মূল কথাটো হ'ল, এই সকলোবোৰৰ যি জনা, তেওঁৰেই আপোনাৰ ভিতৰত বাস কৰিব বিচাৰে। যোহন ১৪:২৩ ও লক্ষ্য কৰক: “আমি আহিম।” আদিপুস্তক ১:২৬ ত বাইবেল খোলা বহুবচন স্বৰটো এতিয়াও ইয়াত উপস্থিত।)

L. তেওঁ পুনৰ আহিব — আৰু চিৰকাললৈকে থাকিব লগা পছন্দ

L1. তেওঁ আহিছে, আৰু প্ৰতিজন চকুৱে তেওঁক দেখিব

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম ১:৯ এই কথা কোৱাৰ পাছত প্ৰভু যীচুক আকাশলৈ তুলি নিয়া হ'ল আৰু এচপৰা মেঘে তেওঁক ঢাকি ধৰিলে। তাতে তেওঁলোকে ওপৰলৈ ৰ' লাগি চাই থাকিল, কিন্তু পুনৰবাৰ প্ৰভু যীচুক দেখা নাপালে। (১০) এইদৰে আকাশলৈ একেথৰে চাই থাকোতে, হঠাৎ বগা বস্ত্ৰ পৰিধান কৰা দুজন লোক তেওঁলোকৰ ওচৰত থিয় হ'ল আৰু তেওঁলোকক কলে (১১) “হে গালীল দেশৰ গালীলীয়া সকল, তোমালোকে কিয় আকাশলৈ ৰ' লাগি চাই বৈছা? এই জন যীচুক তোমালোকৰ কাষৰ পৰা স্বৰ্গলৈ নিয়া হল। তোমালোকে তেওঁক যেনেকৈ স্বৰ্গলৈ যোৱা দেখিলা, সেইৰূপে তেওঁ আকৌ আহিব।”

এই জন যীচুক তোমালোকৰ কাষৰ পৰা স্বৰ্গলৈ নিয়া হল। তোমালোকে তেওঁক যেনেকৈ স্বৰ্গলৈ যোৱা দেখিলা, সেইৰূপে তেওঁ আকৌ আহিব।

প্ৰকাশিত বাক্য ১:৭ চাওক, তেওঁ মেঘৰ সৈতে আহিছে; আটাই চকুৱে তেওঁক দেখিব, যি সকলে তেওঁক বিক্ষিপ্ত, তেওঁলোকেও তেওঁক দেখিব; আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ফৈদে তেওঁৰ কাৰণে হিয়া ভুকুৱাব; হয়, আমেন।

প্ৰতিজন চকুৱে তেওঁক দেখিব + যিসকলে তেওঁক বিক্ষিপ্ত সিহঁতেও তেওঁক দেখিব।

L2. ২ থিচলনীকীয়া ১:৭ আৰু আপোনালোক যি সকলে এতিয়া ক্লেশ পাইছে, আপোনালোকক আমাৰ লগত ঈশ্বৰে বিশ্ৰাম দিব। যেতিয়া প্ৰভু যীচুৱে তেওঁৰ পৰাক্ৰমশালী দূত সকলৰ সৈতে জ্বলন্ত অগ্নিৰে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি প্ৰকাশিত হ'ব, তেতিয়া এইবোৰ ঘটিব;

[G1557 ekdikesis ■] (৪) তেতিয়া যি সকলে ঈশ্বৰক নাজানে আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ শুভবাৰ্তা পালন নকৰে, সেই লোক সকলক তেওঁ দণ্ড দিব। (৯) তেওঁলোক প্ৰভুৰ লগত থকাৰ পৰা আতৰ হৈ আৰু তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ প্ৰতাপৰ পৰা দূৰৈত থাকি, দণ্ডৰ সৈতে অনন্ত বিনাশ ভোগ কৰিব।

(১০) সেইদিনা যীচু যেতিয়া নিজৰ পবিত্ৰ লোক সকলৰ দ্বাৰা মহিমামণ্ডিত হবলৈ আহিব, তেতিয়া বিশ্বাস কৰা সকলোৱে আচৰিত হ'ব;

আপোনালোকো সেই বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আছে, কাৰণ আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ্য বিশ্বাস কৰিলে।

জ্বলি থকা অগ্নিত যিসকলে ঈশ্বৰক নাজানে, আৰু যিসকলে শুভবাৰ্তা নামানে, তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰতিফল দি → যেতিয়া তেওঁ নিজৰ পবিত্ৰ লোকসকলৰ মাজত মহিমামণ্ডিত হবলৈ আহিব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ২ থিচলনীকীয়া ১:৮ পদটো লাহে লাহে পঢ়ক। ২ থিচলনীকীয়া ১:৮ পদত এটা গোটৰ নহয়, দুটা গোটৰ নাম উল্লেখ কৰা হৈছে। প্ৰথম গোট ঈশ্বৰক নাজানে। দ্বিতীয় গোট শুভবাৰ্তা পালন নকৰে। জনা আৰু পালন কৰা এই দুয়োটা একে পদতে একেলগে উল্লেখ কৰা হৈছে। ২ থিচলনীকীয়া ১:১০ পদটোও লক্ষ্য কৰক, যিটো একেটা বাক্যৰেই অংশ। যীচুৰ একেটা আগমনেই এটা গোটৰ বাবে জুই, আনটো গোটৰ বাবে মহিমা। এইটো এটাই একক ঘটনা। এই ঘটনাৰ কোনটো ফালে এজন মানুহ আছে, সেয়া এতিয়াই নিৰ্ধাৰিত হয়, পাছত নহয়।)

L3. প্রকাশিত বাক্য 19:11 তেতিয়া মই স্বৰ্গৰ দ্বাৰ মুকলি কৰা দেখিলোঁ; আৰু মই চাওতে তাত এটা বগা ঘোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উঠা জনক বিশ্বাসী আৰু সত্য বোলে; তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে সোধ-বিচাৰ আৰু যুদ্ধ কৰে। (12) তেওঁৰ চকু অগ্নিশিখা আৰু তেওঁৰ মূৰত অনেক কিৰীটি আছে। তেওঁৰ এটা নাম লিখা আছে কিন্তু সেই নাম তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনোও নাজানে। (13) তেওঁ পিন্ধা বস্ত্ৰ তেজত দুব মৰা; তেওঁৰ নাম হ'ল- ঈশ্বৰৰ বাক্য।

যি জনে তাৰ ওপৰত বহি আছিল তেওঁক বিশ্বাসী আৰু সত্য বুলি কোৱা হৈছিল → তেওঁৰ নাম ঈশ্বৰৰ বাক্য বুলি কোৱা হয়।

প্রকাশিত বাক্য 19:16 তেওঁৰ বস্ত্ৰত আৰু কৰঙত, এই নাম লিখা আছে, “ৰজাৰো ৰজা আৰু প্ৰভুৰো প্ৰভু।”

ৰজাৰো ৰজা আৰু প্ৰভুৰো প্ৰভু।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: প্ৰকাশিত বাক্য ১৯:১২ ত থকা এটা সৰু কথা লক্ষ্য কৰক। যীশুৰ এটা নাম আছিল যিটো কোনো মানুহে জানিছিল, কিন্তু তেঁৱেই একমাত্ৰ সেই নাম জানিছিল। এই অধ্যয়নটোক দিয়া নামসমূহ একেটা পদতুকীতে পোৱা যায়। সেই নামসমূহ হ'ল বিশ্বাসী আৰু সত্য। ঈশ্বৰৰ বাক্য। ৰজাসকলৰ ৰজা, আৰু প্ৰভুসকলৰ প্ৰভু।)

L4. পুস্তকসমূহ মুকলি কৰা হ'ল

প্রকাশিত বাক্য 20:11 তাৰ পাছত মই এখন ডাঙৰ বগা সিংহাসন, আৰু তাৰ ওপৰত বহি থকা জনক দেখিলোঁ; তেওঁৰ উপস্থিতিত পৃথিৱী আৰু আকাশমণ্ডল পলাই গ'ল কিন্তু সেইবোৰৰ কাৰণে যাবলৈ ঠাই পুনৰ পোৱা নগ'ল। (12) সেই সিংহাসনৰ আগত সৰু বৰ সকলো মৃত সকলক থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; আৰু কেইখন মান পুস্তক মেলা হ'ল; পাছত আৰু এখন পুস্তক মেলা হ'ল- জীৱন পুস্তক। সেই পুস্তকবোৰত লিখা মতে মৃত সকলৰ নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। (13) তেতিয়া সাগৰে নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলে; মৃত্যু আৰু পৰলোকেও নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলে; তাতে সেই মৃত লোক সকলক নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। (14) পাছত মৃত্যু আৰু পৰলোকক সেই জুইৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল। সেয়েই অৰ্থাৎ অগ্নিৰ সৰোবৰেই দ্বিতীয় মৃত্যু; (15) আৰু জীৱন পুস্তকত যি কোনো জনৰ নাম পোৱা নগ'ল, তেওঁলোকক সেই জুইৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল।

পুস্তকসমূহ মেলা হ'ল + আন এখন পুস্তক মেলা হ'ল, যিখন জীৱনৰ পুস্তক → যিয়ে জীৱনৰ পুস্তকত লিখা পোৱা নগ'ল, তেওঁক অগ্নিহুত পেলোৱা হ'ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: প্ৰকাশিত বাক্য ২০:১২ পদত সিংহাসনৰ আগত দুই প্ৰকাৰৰ কিতাপ দেখা যায়। এক প্ৰকাৰৰ কিতাপে মানুহে কি কৰিছিল তাৰ অভিলেখ ৰাখে। আনটো প্ৰকাৰৰ কিতাপে নামবোৰৰ অভিলেখ ৰাখে, যাক জীৱন পুস্তক বোলা হয়। প্ৰকাশিত বাক্য ২০:১২ পদত কোনো ঠাইত কোৱা নাই যে কেৱল কিতাপবোৰত লিখা কাৰ্যৰ দ্বাৰাই কাৰোবাক পৰিত্ৰাণ দিয়া হৈছিল। প্ৰকাশিত বাক্য ২০:১৫ পদে কয় যে ফলাফল নিৰ্ধাৰণ কৰা একমাত্ৰ বিষয়টো আছিল যে কোনো ব্যক্তিৰ নাম জীৱন পুস্তকত লিখা আছে নে নাই।)

L5. পছন্দ, বাইবেলে যিমান স্পষ্টভাবে কিবা কথা কব পাৰে, সিমানেই স্পষ্টভাবে কোৱা হৈছে

যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা 3:18 তেওঁত বিশ্বাস কৰা জনৰ সোধ-বিচাৰ কৰা নহয়; বিশ্বাস নকৰা জনক দোষী কৰা হ'ল, কিয়নো তেওঁ একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই।

বিশ্বাস নকৰা জনক দোষী কৰা হ'ল.

যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা 3:36 পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা জনৰ অনন্ত জীৱন আছে; পুত্ৰক অমান্য কৰা জনে জীৱনৰ দৰ্শন নাপাব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধেহে তেওঁৰ ওপৰত থাকে।”

পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা জনৰ অনন্ত জীৱন আছে.

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 6:23 কিয়নো পাপৰ বেচ মৃত্যু; কিন্তু আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে দিয়া বিনামূলীয়া দান অনন্ত জীৱন।

কিয়নো পাপৰ বেচ মৃত্যু → কিন্তু আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে দিয়া বিনামূলীয়া দান অনন্ত জীৱন.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ৰোমীয়া ৬:২৩ এই সমগ্ৰ অধ্যয়নৰ কেন্দ্ৰীয় পদ। ৰোমীয়া ৬:২৩ দুই ভাগযুক্ত এটা চুটি বাক্য। পাপৰ বাবে এটা পৰিশোধ কৰিবলগীয়া বন্ধন আছে, আৰু সেই পৰিশোধ হৈছে মৃত্যু। সেই পৰিশোধ দুটা উপায়ৰ এটাত কৰা হয়। হয় এজন ব্যক্তিয়ে নিজে চিৰকাললৈকে সেই পৰিশোধ কৰে, নাইবা এজন ব্যক্তিয়ে যীচুৱে ইতিমধ্যে পৰিশোধ কৰা বস্তুটো, এটা উপহাৰ হিচাপে গ্ৰহণ কৰে। সেয়াই সমগ্ৰ পছন্দ। কোনেও এই পছন্দ কৰাৰ পৰা বাচি থাকিব নোৱাৰে, কাৰণ পছন্দ নকৰাটোও প্ৰথম উপায়টো পছন্দ কৰাৰ সমান। এই অধ্যয়নৰ সকলো বস্তু, আদিপুস্তক ১:২৬ ৰ "আহাঁ, আমি মানুহ সৃষ্টি কৰোঁ" ৰ পৰা প্ৰকাশিত বাক্য ২০ ৰ সিংহাসনলৈকে, সেই এটা সিদ্ধান্তৰ ফালে আগবাঢ়ি আহিছে। এতিয়াও সেই সিদ্ধান্ত ল'বলৈ সময় আছে। যীচুৱে এতিয়াও মাতি আছে।)

L6. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 4:12 তেওঁৰ বাহিৰে আন কতো পৰিত্ৰাণ নাই, কিয়নো স্বৰ্গৰ তলত আৰু মানুহৰ মাজত যাৰ দ্বাৰা আমি উদ্ধাৰ পাম, এনে আন কোনো নাম নাই।”

তেওঁৰ বাহিৰে আন কতো পৰিত্ৰাণ নাই → কিয়নো স্বৰ্গৰ তলত আৰু মানুহৰ মাজত যাৰ দ্বাৰা আমি উদ্ধাৰ পাম, এনে আন কোনো নাম নাই.

সমাপ্তি

প্রকাশিত বাক্য 22:17 আত্মা আৰু কন্যাই কয় “আহা!” আৰু যি জনাই শুনে, তেৱোঁ কয়, “আহা!” যি জনৰ পিয়াহ লাগে, তেওঁ আহক আৰু যি জনে ইচ্ছা কৰে, তেওঁ বিনামূল্যে জীৱন জল গ্ৰহণ কৰক।

আত্মা আৰু কন্যাই কয় “আহা → তেওঁ বিনামূল্যে জীৱন জল গ্ৰহণ কৰক.

যোহনে লিখা শুভবাস্তৱতা 3:17 কিয়নো জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে।

কিয়নো জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয় → কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে.

(মোৰ ব্যক্তিগত ভাবনা: বাইবেলৰ শেষ আমন্ত্ৰণৰ কোনো খৰচ নাই, আৰু ইয়াক যিকোনো লোকৰ বাবে প্ৰদান কৰা হৈছে। ব্যবহৃত শব্দটো হ'ল "যিয়ে হয়।" সেই শব্দটোৱে কাকো উদ্দেশ্যমূলকভাবে বাদ নিদিয়। ই এই অধ্যয়ন পঢ়ি থাকা আটাইতকৈ বেয়া মানুহজনকেও বাদ নিদিয়, নাইবা বছ বছৰ ধৰি নাই বুলি কৈ আহি থাকা মানুহজনকেও বাদ নিদিয়। যীচু, যি এই সকলোৰেই স্বৰূপ, তেৱেঁই আৰ্হী বুলি কোৱা ব্যক্তি। এজন মানুহে কেবল আহি জীৱনৰ জল লোৱাটোৱেই কৰিব লগীয়া কাম।)

অনুশীলন প্ৰশ্নোত্তৰ

১. আদিপুস্তক ১:২৬ — আৰু ঈশ্বৰে কলে, আহাঁ, আমি আমাৰ প্ৰতিমূৰ্তিত মানুহ সৃষ্টি কৰোঁ:

- a) আমাৰ সাদৃশ্যত
- b) চোৱা, সেয়া অতি উত্তম আছিল
- c) ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিত তেওঁক সৃষ্টি কৰিলে

২. যিচয়া ৭:১৪ — চোৱা, এগৰাকী কুমাৰীয়ে গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব:

- a) আৰু তুমি তাৰ নাম যীশু ৰাখিবা
- b) আৰু তাৰ নাম ইমানুৱেল ৰখা হ'ব
- গ) আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ নাম ইমানুৱেল ৰাখিব

বিচাৰকৰ্তাসমূহ ১৩:২২ — তাতে মানোহে তাৰ ভাৰ্যাক কলে, আমি নিশ্চয় মৰিম:

- a) কিয়নো মই অশুচি গুঁঠবিশিষ্ট মানুহ
- b) কিয়নো তুমি য'ত থিয় হৈ আছা সেই ঠাই পবিত্ৰ ভূমি
- c) কিয়নো আমি ঈশ্বৰক দেখিছোঁ

৪. গীতমালা 110:1 — যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, তুমি মোৰ সোঁ হাতে বহা:

- a) যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবিলাকক তোমাৰ পাদপীঠ নকৰোঁ
- খ) তুমি নিজ শত্ৰুবোৰৰ মাজত ৰাজত্ব কৰা
- গ) যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰোঁ

৫. ইব্ৰী ১:৮ — কিন্তু পুত্ৰৰ বিষয়ে তেওঁ কৈছে, হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন চিৰকাললৈকে আছে:

- a) ধাৰ্মিকতাৰ ৰাজদণ্ড তোমাৰ ৰাজ্যৰ ৰাজদণ্ড
- b) তোমাৰ ৰাজ্যৰ ৰাজদণ্ড এটা ন্যায়ৰ ৰাজদণ্ড
- c) আৰু শাসনভাৰ তেওঁৰ কান্ধৰ ওপৰত হ'ব

৬. আদিপুস্তক 22:8 — ঈশ্বৰে নিজেই হোম-বলিৰ কাৰণে মেৰ-পোৱালি যোগান ধৰিব:

- a) আৰু তাক তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ ওপৰত থলে
- b) সেয়েহে তেওঁলোক দুয়ো একেলগে গ'ল
- c) চোৱা জুই আৰু খৰি

৭। ২ থিচলনীকীয়া ১:৯ — যিসকলক প্ৰভুৰ সন্মুখৰ পৰা অনন্তকালীয়া বিনাশৰে দণ্ড দিয়া হ'ব:

- a) আৰু তেওঁৰ শক্তিৰ মহিমাৰ পৰা
- b) যাক দ্বিতীয় মৃত্যু বোলা হয়
- c) আৰু তেওঁৰ মহিমাৰ গৌৰৱৰ বাবে

উত্তৰ কুঁচী: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

এই উত্তৰৰ পিছত থকা সাক্ষীসকল

এই উত্তৰ কোনো এজন লেখকৰ কণ্ঠস্বৰৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ নকৰে। মোজে, যিহোশূয়, বিচাৰকৰ্তা পুথিৰ লেখক, বংশাবলি পুথিসমূহৰ লেখক, আৰু দাউদ—এই সকলোৱে ইয়াত অংশগ্ৰহণ কৰে। যিশাইয়া, মীখা, আৰু মলাখীয়েও কৰে। মথি, লুক, আৰু যোহনেও কৰে। পেন্তেকুস্তত পিতৰে কথা কয়। মৰুপথৰত ফিলিপে কথা কয়। পৌলে আঠখন পত্ৰৰ মাজেৰে লিখে। ইব্ৰী পুস্তকৰ লেখকে ইয়াক সামৰণি মাৰে। এইটোৱেই পোন্ধৰটা কণ্ঠস্বৰ, বাইবেলৰ আঠাইশখন পুথিৰ মাজেৰে, আদিপুস্তকৰ প্ৰথম অধ্যায়ৰ পৰা প্ৰকাশিত বাক্যৰ শেষ অধ্যায়ৰ লৈকে। পোন্ধৰটা কণ্ঠস্বৰেই একেজন ব্যক্তিৰ বিষয়ে একেই কথা কয়।

এই অধ্যয়নটো কেনেকৈ শাখা-প্রশাখাযুক্ত হৈছে

ছাঁয়াই কেনেকৈ পোহৰৰ ফালে ইংগিত কৰে: ইচ্ছাকৰ পিঠিত থোৱা কাঠ (আদিপুস্তক ২২:৬) আৰু পুত্ৰৰ পিঠিত থোৱা কুচ (যোহন ১৯:১৭)। ছাঁয়া পাহাৰত দেখা গৈছিল। শৰীৰটো নগৰৰ বাহিৰত দেখা গৈছিল।

শব্দবোৰৰ গুৰুত্ব কেনেকৈ থাকে: গীতমালা ১১০:১ পদত ইংৰাজী শব্দ "LORD" এ দুটা বেলেগ বেলেগ হিৰু শব্দক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। সেই দুটা হিৰু শব্দ হ'ল যিহোৱা (H3068) আৰু আদোন (H113)। মথি ২২:৪৫ পদত যীচুৱে কৰা গোটেই যুক্তিটো সেই পাৰ্থক্যৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰশীল।

→ ই আপোনাৰ ক্ষেত্ৰত কেনেদৰে প্ৰযোজ্য: যীচু কেৱল সেই এজন নহয় যি আহিছিল। যীচু কেৱল সেই এজন নহয় যি আহিব লগা আছে। যীচু হৈছে সেই এজন যি এতিয়াই আপোনাৰ ভিতৰত বাস কৰিব বিচাৰে (কলচীয়া ১:২৭, গালাতীয়া ২:২০)।

চিৰকালৰ বাবে ইয়াৰ অৰ্থ কি: পাপৰ বেতন মৃত্যু। কিন্তু ঈশ্বৰৰ বৰদান আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত অনন্ত জীৱন (ৰোমীয়া ৬:২৩)। এইবোৰেই একমাত্ৰ দুটা উপায় যাৰ দ্বাৰা মানুহে কেতিয়াও পাপৰ ঋণ পৰিশোধ কৰে।

পাৰ্থ পথ: গীতমালা ১১০:৪ আৰু ইব্ৰী পুস্তকৰ সপ্তম অধ্যায়ে মক্কীচেদকৰ পুৰোহিতত্বৰ সমগ্ৰ শিক্ষাৰ দুৱাৰ মুকলি কৰে। এই শিক্ষাই এজন ৰজা আৰু এজন পুৰোহিত এজন ব্যক্তিত্ব একত্ৰিত হোৱাৰ বৰ্ণনা দিয়ে, যি বিধানতকৈও পুৰণি, আৰু ঈশ্বৰে ঘূৰাই নলোৱা শপতৰে শপত খোৱা। এই শিক্ষাই নিজৰ বাবে এক সম্পূৰ্ণ অধ্যয়নৰ যোগ্য।

→ ৰেবিট ট্ৰেইল: আদিপুস্তক ১:২৬ ৰ "আমি" আৰু "আমাৰ" ৰ সৈতে দ্বিতীয় বিৱৰণ ৬:৪ ৰ "এক যিহোৱা" ক লগ লগাই ধৰি ঈশ্বৰত্বৰ সম্পূৰ্ণ অধ্যয়নৰ দুৱাৰ খোলে। ঈশ্বৰত্ব হৈছে এক ঈশ্বৰ, য'ত পিতা, পুত্ৰ, আৰু পবিত্ৰ আত্মাক গোটেই বাইবেলত ভিন্ন ব্যক্তি বুলি নাম দিয়া হৈছে। এই অধ্যয়নটোৱে কেবল সেই সম্পূৰ্ণ অধ্যয়নৰ প্ৰান্তখিনি স্পৰ্শ কৰিছে।

→ প্ৰসংগান্তৰ: দ্বিতীয় থিছলনীকীয়া ১:৭-১০ আৰু প্ৰকাশিত বাক্য ১৯:১১-১৬ পদবিলাকে যীশুৰ পুনৰাগমনৰ সম্পূৰ্ণ শিক্ষাটোৰ দ্বাৰা খুলি দিয়ে। এই শিক্ষাটোত যীশুৰ পুনৰাগমনৰ নিশ্চয়তা, যীশুৰ পুনৰাগমনৰ আকস্মিকতা, আৰু যীশুৰ পুনৰাগমনৰ বাবে সাৱধানে থাকিবলগীয়া আদেশ অন্তৰ্ভুক্ত আছে। স্পষ্টকৈ কওক: শাস্ত্ৰয়ে যীশুৰ পুনৰাগমনৰ নিশ্চয়তা কয় কিন্তু যীশুৰ পুনৰাগমনৰ সময়সূচী দিয়াৰ পৰা বিৰত থাকে (মথি ২৪:৩৬, পাঁচনি কাৰ্য্য ১:৭)। এই পৰিচৰ্চায়েও যীশুৰ পুনৰাগমনৰ সময়সূচী দিয়াৰ পৰা বিৰত থাকে।

পাৰ্থ পথ: আদিপুস্তক ৩:১৫, নাৰীৰ বংশ, প্ৰতিজ্ঞা কৰা বংশৰ সমগ্ৰ সূত্ৰৰ দুৱাৰ মুকলি কৰে। এই সূত্ৰটো অৱাহামৰ মাজেৰে (আদিপুস্তক ২২:১৮), দায়ূদৰ মাজেৰে (গীতমালা ১৩২:১১) গৈছে, আৰু গালাতীয়া ৩:১৬ পদত স্পষ্টভাৱে নামকৰণ কৰা হৈছে।

→ সম্ভাৱ্য প্ৰকাশ: যাকোবে আদিপুস্তক ৩২ অধ্যায়ত কুস্তিয়াৰজনক তেওঁৰ নিজৰ নাম সুধিছিল কিন্তু নাকচ কৰা হৈছিল (আদিপুস্তক ৩২:২৯)। মানোহে যিহোৱাৰ দূতক তেওঁৰ নিজৰ নাম সুধিছিল আৰু কোৱা হৈছিল যে সেই নাম PILIY (H6383), অতি আশ্চৰ্য্য যাক জনাব নোৱাৰি (বিচাৰকৰ্ত্তৃসকল ১৩:১৮)। তাৰ পিছত যিচয়াই কয় যে আমালৈ জন্ম হোৱা সন্তানক আশ্চৰ্য্য, PELE (H6382) বুলি মতা হ'ব, সেই একে মূলৰ পৰাই (যিচয়া ৯:৬)। পুৰণি নিয়মত ৰখা নামটো এটি শিশুৰ ওপৰত ঘোষণা কৰা হয়। বাইবেলৰ শেষত, স্বৰ্গৰ পৰা ওলাই অহাত, যীচুৰ ভেতিয়াও এটা নাম আছে যাক তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনেও নাজানে (প্ৰকাশিত বাক্য ১৯:১২)। নামটো দিয়া হৈছে, আৰু নামটো এই অধ্যয়নত কোৱাতকৈও গভীৰ।

এক মুক্ত নিমন্ত্ৰণ — আপুনি যিয়েই নহওক, পঢ়ি থাকক

এই অধ্যয়ন পঢ়িবলৈ আপুনি খ্ৰীষ্টান হ'বই লাগিব, এনে নহয়। বহুতো কথাই আপোনাক ইয়ালৈ লৈ আহিব পাৰে। কোনো সন্ধান আপোনাক ইয়ালৈ লৈ আহিব পাৰে। কোনো তৰ্কই আপোনাক ইয়ালৈ লৈ আহিব পাৰে। বছৰ বছৰ ধৰি আপুনি বহন কৰি অহা কোনো প্ৰশ্নই আপোনাক ইয়ালৈ লৈ আহিব পাৰে। আন কাৰোবাৰ বিশ্বাসৰ প্ৰতি থকা কৌতূহলে আপোনাক ইয়ালৈ লৈ আহিব পাৰে। এই ৱেবছাইটত থকা সকলো বস্তু আপোনাৰ, বিনামূল্যে, আপোনাৰ নিজৰ ভাষাত। আমি আপোনাৰ নাম কেতিয়াও নুসুধোঁ। আমি আপোনাৰ দেশ কেতিয়াও নুসুধোঁ। আমি আপুনি কি বিশ্বাস কৰে সেয়া কেতিয়াও নুসুধোঁ। এটা অধ্যয়নে যীচুক সম্পূৰ্ণৰূপে বৰ্ণনা কৰিব নোৱাৰে। আমাৰ যিমান পাৰো আমি এই প্ৰশ্নটোত সেয়া দিলোঁ, তথাপিও এই অধ্যয়নে বাইবেলৰ মাজেৰে কেৱল এটা পথতহে খোজ কাঢ়িলে। যীচু আৰম্ভণিৰ আগতেই আছিল। যীচু এতিয়াও আছে। যীচু পুনৰ আহিব। এটা মাত্ৰ পৃষ্ঠাই সেই সকলো বৰ্ণনা কৰি শেষ কৰিব নোৱাৰে। ইয়াত আৰু অধিক অধ্যয়ন অপেক্ষা কৰি আছে। দয়াৰ ওপৰত অধ্যয়ন ইয়াত অপেক্ষা কৰি আছে। জ্ঞানৰ ওপৰত অধ্যয়ন ইয়াত অপেক্ষা কৰি আছে। বিদ্যাৰ ওপৰত অধ্যয়ন ইয়াত অপেক্ষা কৰি আছে। ধৈৰ্যৰ ওপৰত অধ্যয়ন ইয়াত অপেক্ষা কৰি আছে। ভক্তিৰ ওপৰত অধ্যয়ন ইয়াত অপেক্ষা কৰি আছে। আৰু অধিক অধ্যয়ন আহি আছে। এই অধ্যয়নবোৰ আপুনি ইচ্ছা কৰা যিকোনো ক্ৰমত পঢ়ক। আপুনি আগবাঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে আমাৰ উৎসবোৰ পৰীক্ষা কৰক। এই অধ্যয়নবোৰত থকা প্ৰতিটো পদ ইচ্ছাকৃতভাৱে সম্পূৰ্ণৰূপে ছপা কৰা হৈছে। আপুনি আমাৰ কথাত কেতিয়াও বিশ্বাস কৰিব নালাগে। আপুনি নিজেই প্ৰতিটো পদ যাচাই কৰি চাব পাৰে।

এই নিমন্ত্ৰণৰ পাছত আৰু এটা নিমন্ত্ৰণ আহি আছে। আমি সেই নিমন্ত্ৰণটো লুকুৱাই থোৱাৰ ভাণ নকৰিম। সেই নিমন্ত্ৰণটো হৈছে ৰক্ষা পাবলৈ এজন লোকে কি কৰিব লাগে, তাৰ ওপৰত থকা অধ্যয়ন। যদি আপুনি এতিয়াই সেয়া পঢ়িব বিচাৰে, তেন্তে এতিয়াই সেয়া পঢ়ক। যদি আপুনি প্ৰথমে আন কিবা পঢ়িব বিচাৰে, তেন্তে প্ৰথমে আন কিবা পঢ়ক। কোনেও গণনা কৰি থকা নাই। যিকোনো ক্ষেত্ৰতে দুৱাৰখন খোলা হৈয়েই থাকে। তলত থকা কথাবোৰ পোলে এখন নগৰত ক'লে, যিখন নগৰ তেওঁৰ নিজৰ ঈশ্বৰ নোহোৱা দেৱতাসকলৰ বেদীৰে পৰিপূৰ্ণ আছিল। পোলে এই কথাবোৰ এনে লোকসকলক ক'লে, যিসকলে পৌলক সেই নগৰলৈ আহিবলৈ কোৱা নাছিল:

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 17:26 এজন মানুহৰ পৰা ঈশ্বৰে সমগ্ৰ মানৱ জাতি সৃষ্টি কৰিলে যাতে তেওঁলোকে গোটেই পৃথিৱীতে বসবাস কৰিব পাৰে। ঈশ্বৰে, মানুহে বসবাস কৰি থাকিব পৰা ঠাইৰ সীমা আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত কাল ঠিক কৰিলে। (27) সেয়ে, মানুহে ঈশ্বৰক বিচাৰিব লাগে আৰু বিচাৰি যেন

শেষত তেওঁক লগ পায়। আচলতে, তেওঁ আমাৰ কাৰো পৰা দূৰৈত নাই।

এজনৰ তেজৰেই মানুহৰ সকলো জাতি সৃষ্টি কৰিলে → যাতে তেওঁলোকে প্ৰভুক বিচাৰি পায়, আৰু তেওঁক পাব পাৰে + তেওঁ আমাৰ প্ৰতিজনৰ পৰা বেয়া নহয়।

হিব্ৰু মূল শব্দসমূহ

“দূত / বাৰ্তাবাহক” — **H4397 malak** — প্ৰেৰিত জন; দূত; স্বৰ্গদূত

এই শব্দটোৱে এক কাৰ্যভাৰৰ নাম দিয়ে, কোনো স্বভাৱৰ নহয়। এই শব্দটো মানুহৰ বিষয়ে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এই শব্দটো ভাববাদীসকলৰ বিষয়ে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এই শব্দটো স্বৰ্গীয় সত্তাসকলৰ বিষয়ে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এই শব্দটোৱে নিজেই কেতিয়াও নকয় যে পঠন কৰা ব্যক্তিজন কি বস্তু। এই শব্দটোৱে নিজেই কেৱল কয় যে কোনো এজন ব্যক্তিক পঠন কৰা হৈছিল। চাৰিওফালৰ বাইবেলৰ পাঠখিনিয়ৈ বাকী কথা কব লাগে। এই বিবৰণবোৰত চাৰিওফালৰ বাইবেলৰ পাঠখিনিয়ৈ বাকী কথা কৈছেই।

“ঈশ্বৰ” — **H430 elohim** — ঈশ্বৰ; দেৱতাসকল; প্ৰকৃত ঈশ্বৰ

Elohim এটা বহুবচন ৰূপ। Elohim বাৰে বাৰে একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰৰ বাবে, একবচন ক্ৰিয়াৰ সৈতে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। এই শব্দটোৱে নিজেই এই অধ্যয়নে পৰীক্ষা কৰি থকা পুণ্যতাক বহন কৰে।

“যিহোৱা” — **H3068 Yehovah** — ঈশ্বৰৰ নিয়ম-নাম, যাক কেজেভিত ডাঙৰ আখৰেৰে LORD বুলি লিখা হৈছে

পুৰণি নিয়মত য'তেই ডাঙৰ আখৰেৰে LORD শব্দটো থাকে, ইংৰাজী LORD শব্দৰ তলত থকা হিব্ৰু নামটো হৈছে যিহোৱা।

“প্ৰভু” — **H113 adown** — প্ৰভু; গৰাকী; মালিক; শাসন কৰা জন

গীতমালা ১১০:১ ত, adown ৰ ৰূপটোৱে “মোৰ প্ৰভু” বুলি পঢ়ে। Adown হৈছে Yehovah তকৈ এটা বেলেগ হিব্ৰু শব্দ, যি প্ৰভুৱে সেই পদত দায়ুদৰ প্ৰভুৰ সৈতে কথা পাতিছে।

“এক” — **H259 echad** — এক; একতাবদ্ধ; প্ৰথম

“যিহোৱা আমাৰ ঈশ্বৰ, যিহোৱা একজন” - এই বাক্যত “একজন” শব্দটোৱেই এখাদ (echad)। গধূলি আৰু ৰাতিপুৱাক একেদিন বুলি কোৱাত ব্যৱহাৰ কৰা শব্দটোও এখাদ। এজন মানুহ আৰু তাৰ পত্নী এক দেহ হোৱাত ব্যৱহাৰ কৰা শব্দটোও এখাদ।

“একমাত্ৰ পুত্ৰ” — **H3173 yachiyd** — একমাত্ৰ; একেজন; নিঃসংগ; প্ৰিয়জন

আদিপুস্তক ২২ অধ্যায়ত ইছহাকক “তোমাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ” বুলি তিনিবাৰ কোৱা হৈছে। যাখীদ (Yachiyd) শব্দৰ অৰ্থ হ'ল একমাত্ৰ আৰু অদ্বিতীয়।

“কাঠ / গছ” — **H6086 ets** — এজোপা গছ; খৰি; কাঠ; এডোখৰ পাটল; এডোখৰ কাঠি

এটজ্ (Ets) এটা হিব্ৰু শব্দ যিয়ে জীৱিত গছ আৰু কটা কাঠ দুয়োটাৰে বুজায়। এটজ্ হৈছে অৱ্ৰাহামে ইজাকৰ ওপৰত থোৱা কাঠৰ বাবে ব্যৱহৃত শব্দ।

“আশ্চৰ্য” — **H6382 pele** — এক আচৰিত বিষয়; বিস্ময়; বুজাৰ বাহিৰৰ কিবা এটা

পেলে হৈছে যিচয়া ৯:৬ ত সন্তানক দিয়া প্ৰথম নাম।

“গুপ্ত / আশ্চৰ্যজনক” — **H6383 piliy** — আশ্চৰ্য; জানিব পৰাৰ বাহিৰৰ আশ্চৰ্য

Piliy হৈছে সেই শব্দ যিটো প্ৰভুৰ দূতে মানোহক নিজৰ নাম বৰ্ণনা কৰিবলৈ দিছিল। Piliy শব্দটো যিচয়া ৯:৬ ত থকা pele নামৰ একে মূলৰ পৰাই আহিছে।

“কুমাৰী” — **H5959 almah** — এগৰাকী যুৱতী অবিবাহিত মহিলা; কুমাৰী; বাল্যকুমাৰী

আলমা শব্দটো যিশাইয়া ৭:১৪ পদত ব্যবহৃত হৈছে।

“ইম্মানুৱেল” — **H6005 Immanuwel** — আমাৰ সৈতে ঈশ্বৰ

ইম্মানুৱেল এনে এক নাম যি নিজেই এটা সম্পূৰ্ণ বাক্য। মথিয়ে পঠকৰ বাবে এই নামটোৰ অনুবাদ কৰিছে।

“সেনাপতি / ৰাজকুমাৰ” — **H8269 sar** — এজন প্ৰধান ব্যক্তি; এজন মুখ্য; এজন কেপ্তান; এজন ৰাজকুমাৰ; এজন শাসক

চাৰ (Sar) হৈছে য়েৰিকোৰ বাহিৰত তৰোয়াল হাতত লোৱা মানুহজনে দাবী কৰা পদবী।

“ময়েই আছোঁ” — **H1961 hayah** — হোৱা; থকা; হৈ পৰা

হায়া হৈছে জ্বলি থকা জোপোহাত “মই যি আছোঁ, মই সেয়ে আছোঁ” শব্দৰ মূল শব্দটো।

গ্ৰীক মূল শব্দবোৰ

“বাক্য” — **G3056 logos** — এক বাক্য; এক কথা; কৈ থোৱা বস্তু; চিন্তাৰ প্ৰকাশ

যোহনে যোহন-ৰচিত শুভবৰ্তা এটা জন্মৰে আৰম্ভ কৰা নাই। যোহনে যোহন-ৰচিত শুভবৰ্তা আদিৰো আগতে আৰম্ভ কৰিছে।

“বাস কৰিলে” — **G4637 skenoo** — তম্বু পাতিব; ছাউনি পাতিব; তম্বুত বাস কৰিব

“বাক্য মাংসে পৰিণত হ'ল, আৰু আমাৰ মাজত বাস কৰিলে।” এই পদটোৱে ঈশ্বৰক মানুহে তম্বুত বাস কৰাৰ দৰে মানৱ শৰীৰত বাস কৰাৰ বিষয়ে বৰ্ণনা কৰিছে।

“একমাত্ৰজাত” — **G3439 monogenes** — কেৱল জন্মিত; নিজৰ ধৰণৰ একমাত্ৰ; নিজৰ প্ৰকাৰৰ একমাত্ৰ জন

মনোজেনেছ শব্দটো পুত্ৰৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। হিব্ৰু 11:17 ত মনোজেনেছ শব্দটো ইচহাকৰ বাবেও ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে।

“ঘোষণা কৰা হ’ল” — **G1834 exegeomai** — উলিয়াই অনা; বাহিৰ কৰি অনা; সম্পূৰ্ণৰূপে কোৱা; জনোৱা

কোনো ঈশ্বৰক দেখা নাই। একজাত পুত্ৰই ঈশ্বৰক প্ৰকাশ্যত আনিছে যাতে ঈশ্বৰক দেখা যাব পাৰি।

“মিলিত” — **G2644 katallasso** — শত্ৰুতাৰ পৰা মিত্ৰতাত পৰিণত হ’ব; পুনৰ অনুগ্ৰহত ফিৰাই আনিব।

কাটাগ্লাসো (Katallasso) শব্দটোৱে ত্ৰুচৰ সমগ্ৰ কাৰণ এক শব্দতে প্ৰকাশ কৰে।

“মিলাপ” — **G2643 katallage** — অনুগ্ৰহ পুনৰুদ্ধাৰ কৰা; পৃথক হোৱা দুয়োপক্ষক পুনৰ একগোট কৰা

কাটাগ্লাগে (katallage) ওপৰত উল্লেখ কৰা কাটাগ্লাছো (katallasso)ৰ একেটা মূলৰ পৰাই আহিছে। কাটাগ্লাছোৱে মিলনৰ কাৰ্যক বুজায় (পৃথক হৈ পৰা দুজনৰ মাজত পুনৰ বন্ধুত্ব প্ৰতিষ্ঠা কৰা)। কাটাগ্লাগে সেই মিলনৰ ফলাফলক বুজায়।

“ক্ষমা” — **G859 aphesis** — পঠিয়াই দিয়া; মুক্তি দিয়া; এৰি দিয়া; ক্ষমা

তেজ ঢালি দিয়াৰ বিনা পাপ দূৰ কৰা সম্ভৱ নহয়।

“ৰহস্য” — **G3466 musterion** — এটা গুপ্ত কথা; কিবা এবাৰ গুপ্ত কৰি ৰখা আৰু এতিয়া কোৱা হ’ল

বাইবেলত, ৰহস্য কেতিয়াও সমাধান কৰিবলগীয়া হৈছিল নহয়। বাইবেলৰ ৰহস্য হৈছে ঈশ্বৰে কোৱাৰ বাবে সিদ্ধান্ত লোৱা এটা গুপ্ত কথা।

“প্ৰতিশোধ” — **G1557 ekdikesis** — যি ন্যায্যৰ পৰা উৎপন্ন হয়; অন্যায়ৰ সম্পূৰ্ণ সংশোধন

Ekdikesis হৈছে ২ থিচলনীকীয়া ১:৮ ত ব্যৱহৃত শব্দটো। Ekdikesis ৰ অৰ্থ অনিয়ন্ত্ৰিত ত্ৰোধ নহয়। Ekdikesis ৰ অৰ্থ সম্পূৰ্ণৰূপে কাৰ্যকৰী কৰা ন্যায়।

“প্ৰথমজাত” — **G4416 prototokos** — প্ৰথমজাত; প্ৰথমে জন্ম দিয়া

পিতৃয়ে পুত্ৰৰ বিষয়ে কয় “ঈশ্বৰৰ সকলো দুতে তাক প্ৰণিপাত কৰক।”

SOURCES & CREDITS

Scripture: Assamese Indian Revised Version Bible (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).